

LISTY ČESKÉ SEKCE INSEA

ročník 7, 2/2018

Listy České sekce INSEA vycházely v letech 1995–1998 (vyšlo celkem 5 čísel ve čtyřech ročnících) a na tuto tradici navazuje v roce 2016 pátý ročník obnoveného periodika, jež slouží jako oborový informační a diskusní bulletin členů zapsaného spolku Česká sekce INSEA. Toto číslo vychází 21. 12. 2018.

ČESKÁ SEKCE INSEA V ROCE 2018

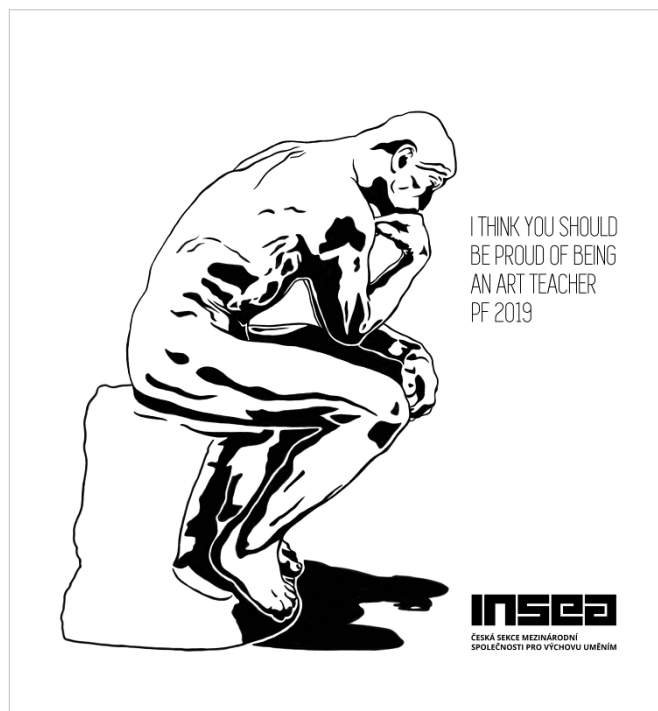

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, nové číslo *Listů České sekce INSEA* vychází v samém závěru roku 2018 a toto období nás znovu vybízí k ohlédnutí a bilančování – o to více, že jak mně, tak také dalším členkám

a členům výboru našeho spolku Česká sekce INSEA končí mandát, který jsme od členů naší organizace obdrželi v roce 2015. Na zhodnocení celého našeho funkčního období bude ještě dost příležitostí, nyní mi dovoluďte alespoň stručnou sumarizaci toho, čím jsme se zabývali v uplynulém roce a co plánujeme v nejbližších měsících do doby, než bude zvoleno nové vedení spolku.

Netradičně začnu od konce, tedy od plánů: tím nejdůležitějším je zajisté naše další konference, protože právě na ní dojde k volbě nového vedení a ukáže se životaschopnost našeho spolku – a právě tam bude také prostor pro diskusi nad dalším směřováním naší národní INSEA. Je mi potěšením oznámit, že příští konference se uskuteční na Západočeské univerzitě v Plzni, a to pod gescí Katedry výtvarné výchovy a kultury Fakulty Pedagogické a její vedoucí PhDr. Věry Uhl Skřivanové, Ph.D. Odborná mezinárodní konference České sekce INSEA se odehraje ve dnech 17. – 18. června 2019 pod názvem „Pozice české výtvarné výchovy v mezinárodním kontextu“. Již nyní jsou připraveny hlavní body programu a její odborný rámec a cíl, kterým je snaha přispět k reflexi pozice české výtvarné výchovy v mezinárodním kontextu. Kromě klasického programu v podobě plenárních přednášek a odborných příspěvků nabídne konference také další, méně tradiční formáty, o nichž vás budeme včas informovat. Pro tuto chvíli je důležité zapsat si do diářů termín a také – jste-li

členy České sekce INSEA – uvažovat nad tím, koho byste rádi do budoucna viděli ve vedení naší organizace, a samozřejmě nad podněty pro další fungování INSEA. Ráda bych vás již nyní vyzvala k tomu, abyste uvažovali nad svými nominacemi a abyste byli ochotni třeba také sami kandidovat a podílet se na činnosti INSEA touto formou. Také o pravidlech nominací a volby výboru vás budeme s předstihem informovat.

Z cyklu *Be Proud* – PF České sekce INSEA na rok 2019; kresba Ondřej Moučka

Nu a nyní slibované ohlédnutí za rokem 2018. Odehrálo se toho opravdu mnoho; alespoň ve stručnosti bych nejprve ráda připomněla naši snahu nabízet výtvarným pedagogům kvalitní vzdělávací příležitosti. Konkrétně jsme zorganizovali např. velmi zajímavý kurz digitální kresby (pod názvem *Digitální kresba a postprodukce – využití ve výtvarné výchově*), na němž se účastníci naučili využívat ke kreslení mobilní

zařízení a elektronické pero. Zcela zaplněné kurzy se odehrály ve dvou termínech v lednu a dubnu 2018 a ukázaly zájem učitelů o nová média a jejich smysluplné využití ve výtvarné výchově. Dokonce ve třech termínech (v únoru, březnu a květnu) se v Olomouci a v Praze uskutečnil další z našich akreditovaných kurzů, vzdělávací seminář s názvem *Koncept GLOs – autoevaluační nástroj v rukou pedagoga / S jakými obsahy a učebními zkušenostmi odcházejí žáci z muzea?*, kterým jsme oslovili především muzejní a galerijní pedagogy. Pokračoval také kurz nazvaný *Na umění není nikdy příliš brzy ani pozdě / Osobnosti českého a světového umění jako zdroj inspirace pro výuku výtvarné tvorby v mateřských školách*, který je pořádán ve spolupráci s Galeríí Středočeského kraje v Kutné Hoře. Opět na nová média, konkrétně na oblast digitální fotografie a jejího zpracování v programu Photoshop, je zacílen cyklus kurzů *Fotografie v praxi (výtvarného) pedagoga* – jeden z nich se uskutečnil v listopadu 2018 v jesenických Koutech nad Desnou, další pokračování zaměřené na práci s textem se bude konat 25. – 27. ledna 2019 na Plumlově. Protože kvalitních vzdělávacích příležitostí není nikdy dost, chceme pro příští rok akreditovat další zajímavé kurzy – např. zaměřené na vizuální gramotnost nebo na propojení výtvarného projevu a dramatické a pohybové výchovy.

V roce 2018 si celá společnost připomněla výročí několika významných křižovatek historie našeho národa a mohli jsme sledovat řadu zajímavých projektů kulturních a paměťových institucí, které připomínaly okolnosti vzniku naší republiky a dalších událostí novodobé historie našeho státu (některé formou pozvánky připomínáme na jiném místě *Listů*).

V kontextu těchto „osmičkových“ výročí a nepříliš povzbudivých reálií dneška jsem se v rámci České sekce INSEA pokusila zformovat iniciativu, jejímž cílem bylo diskutovat o současných problémech a poslání výtvarné výchovy – a na základě podnětů diskutujících odborníků zformulovat prohlášení, které by vyjadřovalo jasné kritické postoje k současným problematickým jevům ve společnosti a formulovalo dnešní poslání výtvarné výchovy a její nezastupitelnost. Jsem ráda, že se záměr podařilo dotáhnout do konce a že vzniklé prohlášení (které bylo v minulých *Listech* nabídnuto k diskusi ještě širší výtvarněpedagogické obci) jsme mohli 28. října – u příležitosti připomínky 100. výročí vzniku Československé republiky – publikovat a nabídnout veřejnosti.

Ráda bych poděkovala těm z vás, kteří na výzvu reagovali, podpořili ji a ukázali, že jsou ochotni vystupovat aktivně proti nízké kultuře společenské diskuse, proti populismu nebo snahám vyvolávat morální paniku – a účelovými dezinterpretacemi současného umění nebo napadáním některých huma-

nitních a společenských oborů ohrožovat svobodu uměleckého vyjadřování a akademického bádání. Jsem přesvědčena o tom, že je potřeba vystupovat proti snahám zpochybňovat demokratické uspořádání v naší zemi, ovládat média a demagogicky relativizovat naše ukotvení ve společenství západních demokracií. Nesmíme podléhat populismu nebo vlnám morální paniky – jevu, který se během historie opakovaně vynořuje a který sociologové definují jako vlny vyhozených reakcí většinové populace vůči určité skupině. Dnes jsou to u nás muslimové a lidé prchající před válkou a chudobou; ve chvíli, kdy téma pomalu ztrácí razanci, překvapivě se terčem pseudomorálních útoků stávají gender studies, feminismus, neziskové organizace, případně konkrétní umělecké projevy, jež tematizují náboženství, gender nebo obecně jakoukoliv jinakost (vzpomeňme na bizarní kauzu „porna na Vltavě“, jež v těchto dnech vyústila k personální čistce v Českém rozhlasu). Příště to mohou být intelektuálové nebo umělecké a humanitní obory jako celek – příkladů z historie bohužel známe mnoho. Prosím zůstaňme kritičtí, nepodléhejme polarizaci a kouzlu nesnesitelné lehkosti jednoduchých závěrů o složitých společenských otázkách. A hlavně: nepodléhejme vábníci hledání nepřitele, který může za naše selhání a neúspěchy, neustupujme od humanitního, prodemokratického a svobodomyslného etosu našeho oboru.

„Podobně jako umění a humanitní obory obsahuje také výtvarná výchova element znejistění, zkoumání neomezeného počtu perspektiv, citlivosti ke kontextům a smyslu věcí. Všechny tyto kvality jsou sice obtížně kvantifikovatelné, avšak bezprostředně určují kvalitu lidského života a společnosti a jsou nezbytné ve světě, který se nalézá v sociálních, politických, ekologických, náboženských a jiných problémech.“

Z prohlášení osobností a přátel České sekce INSEA. Celý text byl publikován v minulém čísle Listů a se jmény autorů a signatářů je zveřejněn na webových stránkách České sekce INSEA.

V prohlášení k roku 2018 jsme se pokusili vyjádřit, čím obohacuje výtvarná výchova dnešní svět zmínaný různými problémy, připomněli jsme, že některé ze zmíněných problémů – např. konzumerismus nebo přebujelá interakce s elektronickými médii – byly reflektovány už našimi předchůdci

v České sekci INSEA, avšak v současné době, pro niž se vžilo Baumanovo metaforické označení „tekutá doba“, stojí před výtvarnou výchovou (a vzdělávacími systémy vůbec) také zcela nové úkoly. Jedním z nich je nutnost reagovat na nové způsoby učení a vnímání vyvolané novými médii, na pokračující globalizaci a akceleraci informačního přehlcení a nových způsobů komunikace. Musíme se snažit připravit novou generaci na nejistou budoucnost, pro niž se už vžilo označení průmysl 4.0 (příp. čtvrtá průmyslová revoluce) a která nebude spojena jen s nutností flexibilně reagovat na hluboké změny na trhu práce, ale hlavně – jak musí připomínat právě náš obor – s nutností hledat novou identitu v proměněném světě postindustriální společnosti, v níž panuje nejistota bez zachytných bodů, bují „post-pravda“, nastupuje iracionalita, decentralizují se média a koroduje jejich důvěryhodnost, stejně jako důvěryhodnost systému. Je třeba připomínat, že prostřednictvím uměleckého tvůrčího procesu můžeme hledat a nacházet životní smysl, usilovat o duchovní přesah a zhodnotit vnitřní tápání a nejistotu, jež neodbytně provázejí člověka v době „tekuté modernity“. Učme děti klást otázky a přistupovat aktivně a s otevřenou myslí ke složitému světu, učme je tvořivě zpochybňovat zaběhnuté pořádky a stereotypy.

„Veľmi rád by som sa prihlásil k prehláseniu Českej sekcie INSEA k roku 2018. Môj podpis nechápem len ako podpis člena sekcie INSEA, ale ako podpis človeka, ktorého sa obsah vyhlásenia bezprostredne dotýka. Ďaleko presahuje hranice Českej republiky a nehovorí len o nebezpečenstve pre demokraciu. Vyhlásenie je varovaním a cítim svoju povinnosť byť jeho súčasťou. Zmysel umenia je vo vyhlásení pomenovaný presne. Poslanie ľudí venujúcich sa umeniu je v tomto kontexte nezastupiteľné. Ak máme pocit, že vidíme ďalej z našej veže zo slonoviny, ako ju opísal E. Panofsky, musíme kričať a varovať ostatných. Ľudia si často nevšimajú prevratné zmeny, lebo sú prirodzene zahltení svojou každodennosťou. Práve preto treba pomenovať veľmi jasne nebezpečenstvá a výzvy, ktoré vidíme. Budem rád, ak pripojíte moje meno k signatárom vyhlásenia.“

prof. PhDr. Erich Mistrík, CSc.
Univerzita Komenského v Bratislave

Osobně prohlášení k „osmičkovým“ výročím považuji za jednu ze stěžejních aktivit České sekce INSEA v roce 2018 a vyzývám také vás k dalšímu kritickému uvažování nad smyslem našeho oboru a nad tím, co společnosti může přinést. Jsem ráda, že se nám podařilo připravit překlad prohlášení do angličtiny a můžeme je tak nabídnout rovněž mezinárodní komunitě. (Není bez zajímavosti, že podobně zacílené úvahy se objevily rovněž v novém čísle časopisu *Kultura, umění a výchova* – viz zpráva na straně 25; také v tomto periodiku bylo naše prohlášení v závěru roku 2018 publikováno.)

Rok 2018 ale přinesl ještě další významné i dílčí události: připojili jsme se k oslavám Mezinárodního týdne umění pořádaného organizací UNESCO (#moreARTnotless), velmi úspěšně jsme se zapojili do dění na evropském kongresu InSEA ve finském Espoo, participovali jsme na projektu mezinárodní putovní výstavy malého keramického objektu ARTgila123, který iniciovala Teresa Torres de Eça, prezidentka International Society for Education Through Art. Rádi jsme alespoň dílčím způsobem spolupracovali na uspořádání přípravného semináře k 16. celostátní přehlídce výtvarných prací dětí a mládeže, který pod názvem Sdílená imaginace organizoval NIPOS-ARTAMA. Radost nám udělal také zájem o naše vydavatelské služby, a tak nyní pracujeme hned na několika zajímavých publikačních počinech. Jeden z nich – vydání prvního svazku výboru z textů časopisu *Kultura, umění a výchova* – byl již úspěšně završen, další se budou realizovat v příštím roce.

V samotném závěru roku se členové a členky našeho výboru a kontrolní komise sešli na plzeňské katedře výtvarné výchovy a kultury, kde Věra Uhl Skřivanová spolu se svými kolegy informovala o stavu příprav naší další konference a kde jsme společně plánovali také další aktivity České sekce INSEA.

Lze myslím doufat, že rok 2019 bude stejně bohatý jako ten, který zanedlouho skončí. Ráda bych vám do nového roku popřála nejen pevné zdraví, úspěchy a vnitřní radost, ale také přinejmenším 365 důvodů k hrdosti na výtvarnou výchovu a na to, že jste její součástí.

Petra Šobáňová

Doc. Petra Šobáňová, Ph.D., je předsedkyní České sekce INSEA, působí na olomoucké katedře výtvarné výchovy a je proděkanou Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

PUTOVNÍ VÝSTAVA ARTGILA123 JE V ČESKU

„Na začátku to byla voda, země a oheň. Vytvářeli jsme předměty každodenního života, formovali jsme naše osobní symbolické předměty, transformovali jsme hlínu skrz oheň, učili jsme se procesu proměny, užasli jsme nad skromnými materiály života; umění se nám stalo prostředkem tázání a učení... Prostřednictvím keramiky můžeme učit pochopení základům našeho člověčenství a naší vesmírné přirozenosti.“

Česká sekce INSEA ve spolupráci s katedrou výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci uspořádala výstavu ARTgila123. Jedná se o naši účast na mezinárodním projektu, který iniciovala Teresa Torres de Eça, prezidentka InSEA a Portuguese Visual Art Teachers association. Projekt je jednou z mnoha aktivit Mezinárodní společnosti pro výchovu uměním, která se snaží iniciovat nejen výzkum, ale také propojování výtvarných pedagogů napříč kontinenty.

Ze zahájení výstavy ARTgila123, nahoře hovoří organizátorka výstavy Monika Dokoupilová; foto Petr Zatloukal a Petra Šobáňová

Kolekce vystavených děl vznikla na základě výzvy s výrazným omezením: prezentovat keramický objekt, jenž by odpovídal rozměrům větší krabičky od sirek, tedy přibližně 1 X 2 X 3 palce (viz název výstavy ARTgila123). Na výzvu zveřejněnou v roce 2017 reagovaly téměř čtyři desítky umělců a pedagogů

z celého světa a celý projekt výstavy, která se vejde do jednoho většího boxu, začal putovat po naplánovaných destinacích. Kolekce objektů již byla prezentována v korejském Daegu, v egyptské Káhiře a ve španělském Madridu. Po zastávce v ČR navštíví další destinace, např. Spojené království, Řecko, Kanada nebo Mexiko.

Ze zahájení výstavy ARTgila123; foto Petra Šobáňová

Česká sekce INSEA se projektu aktivně účastní jako organizátor jedné z výstav a zároveň iniciovala české zastoupení. Výstavy se tak účastní čeští zástupci Robert Buček, David Medek a Monika Dokoupilová. Zajímavostí české participace na projektu je zajímavý doplněk výstavy v podobě studentské sekce nazvané Student ARTgila123. Studenti výtvarné výchovy byli k projektu již před časem přizváni a pod vedením zmíněných umělců-pedagogů vytvořili své drobné keramické objekty se záměrem umístit je do veřejného prostoru města Olomouce, konkrétně do výloh kaváren nebo obchodů. Výstava tak putuje nejen po světě, ale také po městě. Do studentské sekce výstavy bylo nakonec vybráno asi 20 studentských prací, které jsou umístěny na dvanácti zastaveních ve městě. Výstava byla zahájena 12. prosince 2018 v galerii Plusmínus v Uměleckém centru Univerzity Palackého v Olomouci a potrvá do 28. 2. 2019.

Mezinárodní putovní výstava malých keramických objektů pořádaná INSEA
InSEA International Traveling Pottery Exhibition Small Pieces

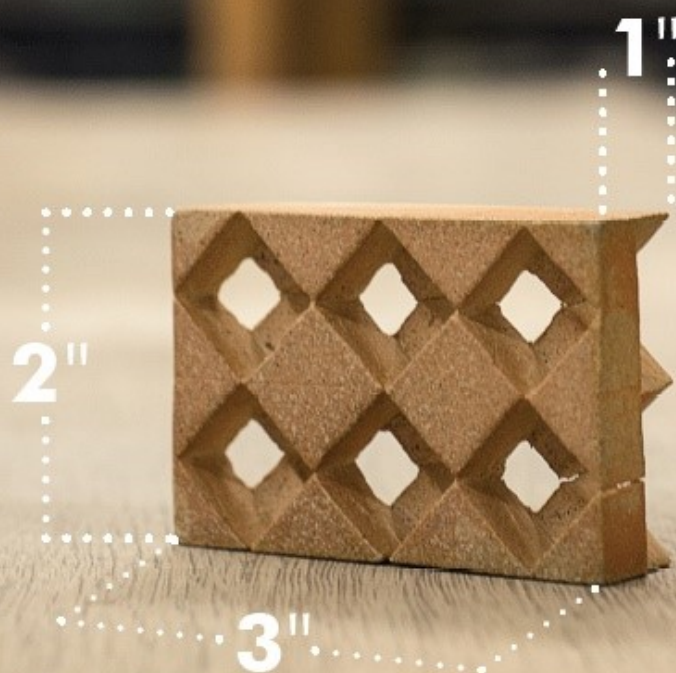
ARTGILA123

Souběžná výstava malých keramických objektů vytvořených studenty Katedry
výtvarné výchovy PdF UP realizovaná ve veřejném prostoru města Olomouce

STUDENT ARTGILA 123

12. 12. 2018 — 28. 2. 2019

Galerie Plusmínus, Univerzitní 3, Olomouc

INSEA

ČESKÁ SEKCE MEZINÁRODNÍ
SPOLEČNOSTI PRO VÝCHOVU UMĚNÍM

KATEDRA VÝTVARNÉ VÝCHOVY
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

InSEA

International Society for Education through Art
Société Internationale pour l'Éducation Artistique

ODBORNÁ MEZINÁRODNÍ KONFERENCE ČESKÉ SEKCE INSEA, PLZEŇ 2019

Pozice české výtvarné výchovy v mezinárodním kontextu | 17. – 18. června 2019

Katedra výtvarné výchovy a kultury

Fakulty pedagogické, Západočeská univerzita v Plzni

S předstihem informujeme o připravované konferenci České sekce INSEA, jejíž organizace se laskavě ujala Katedra výtvarné výchovy a kultury Fakulty pedagogické Západočeské univerzity v Plzni v čele s Věrou Uhlí Skřivanovou.

Cílem konference je přispět k ozřejnění a reflexi pozice české výtvarné výchovy v mezinárodním kontextu. Navázat na kořeny české výtvarné výchovy a podpořit vznik historio-graphických oborových studií, ale také identifikovat zahraniční vlivy a zásadní mezinárodní kontext oboru formující rozvoj naší výtvarné výchovy od jejích počátků do současnosti. Identifikovat zásadní koncepce výtvarné výchovy a jejich východiska i zahraniční souvislosti. Reflektovat specifické, ale také interkulturní charakteristiky současné výtvarné výchovy a zároveň přispět k tříbení soudobé oborové terminologie užívané na různých pracovištích u nás i v zahraničí.

Fotografie z jednání výboru a kontrolní komise České sekce INSEA;
foto archiv České sekce INSEA

JEDNÁNÍ VÝBORU A KONTROLNÍ KOMISE ČESKÉ SEKCE INSEA

6. prosince 2018 proběhlo na plzeňské katedře výtvarné výchovy jednání výboru INSEA a kontrolní komise. Věra Uhlí Skřivanová informovala přítomné o stavu příprav naší další konference, již bude v roce 2019 hostit právě Plzeň.

Výbor jednal rovněž o dalších záležitostech, jako je plán vzdělávacích aktivit, akreditace kurzů dalšího vzdělávání

pedagogických pracovníků, participace na projektech a vydání plánovaných publikací. Diskutován byl také program blížící se plenární schůze spolku, na němž bude zvoleno nové vedení a předseda/předsedkyně České sekce INSEA pro další období.

Fotografie z jednání výboru a kontrolní komise České sekce INSEA;
foto archiv České sekce INSEA

V závěru roku 2018 Česká sekce INSEA ve spolupráci s Pedagogickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci vydala výbor z textů časopisu *Kultura, umění a výchova*; foto Jakub Konečný

HLEDÁNÍ VIZE ČESKÉ SEKCE INSEA

Z našich ankety uspořádané u příležitosti 50. výročí založení České sekce INSEA... (pokračování z minulých čísel)

Josef Hejný,
metodik, pamětník nejvýznamnějších akcí
Československého komitétu INSEA

V 60. letech jsem se jako kantor a metodik pravidelně účastnil všech akcí Československého komitétu INSEA – včetně legendárního 18. světového kongresu INSEA, který se konal v Praze roku 1966. Viděl jsem také ohromnou výstavu dětských prací, která kongres doprovázela. Tato zkušenost mě hluboce ovlivnila, stejně jako další setkání, která pořádala INSEA a na kterých se vždy dbalo o spojení teorie s praxí, na kterých si kantoři vyměňovali své zkušenosti. To byl podle mne základ INSEA a její důležitý přínos: možnost schůzek kantorů s teoretickými přednáškami, s ukázkami věcí z výuky, s diskusemi nad nimi, s přehlídkami výtvarné výchovy.

Když slyším, že jste INSEA obnovili, chtěl bych vám říct, že podle mého soudu má INSEA nesmírný význam jednak pro kantory, aby mohli čerpat nové impulsy, a jednak pro rozvoj výtvarné výchovy. Měli byste dávat dohromady lidi, kteří o to mají zájem a kteří chtějí. Jestli toho kantoři využijí, to je druhá věc. Měli by ale mít tuto možnost jako my v 60. letech. Na fakultě nemohou dostat všechno, musejí se dál rozvíjet. Je nutné pracovat s těmi, kdo to „žerou“!

Co bych České sekci INSEA popřál do budoucna?

České sekci INSEA bych popřál, aby dávala do praxe, přímo mezi výtvarné pedagogy, zajímavé impulsy a přiměla je k tomu, aby se o obor víc zajímali, aby se přičinili o rozvíjení výtvarných činností našich dětí.

Jakou roli by měla Česká sekce INSEA plnit?

O co by se měla zasazovat?

Když se ohlédnu, zdá se mi, že v minulosti byl o věci oboru větší zájem. Měli byste se pokusit tento zájem znovu obnovit, stejně jako oživit formát setkání INSEA, který měla v 60. letech. Dát dohromady ty, kteří se věnují teorii, s těmi, kteří se oboru věnují v praxi. Tak můžete najít něco nového nebo objevného. Vaše práce bude náročná a výsledky budou s otázkami, ale kdyby se vám podařilo dát dohromady všechny progresivní kantory, by byl to velký přínos, stejně jako pořádání přehlídek dětského výtvarného projevu. Nezapomínejte na to, že důležitá jsou shromáždění, přátelská posezení, kde se lidé více otevrou, ukážou si, co dělají v praxi, předají si zkušenosti. Měli byste se zasazovat právě o toto spojení teorie

s praxí. Samotná teorie nestačí – teorie si každý vyslechne, ale co dál? Nečekejte, že hned „prorazíte“, že se naráz všichni kantoři výtvarné výchovy začnou oboru naplno věnovat. Nemají lehkou pozici, mnozí vyučují více předmětů. Určitě není snadné je všechny motivovat, přínosem by ale bylo podchytit všechny ty, kteří mají zájem.

HANA VACKOVÁ,
členka České sekce INSEA, výtvarná pedagožka,
jedna z organizátorek Olomouckého bienále

Co pro mě znamená INSEA a její idea výchovy uměním?

Idea výchovy uměním je pro mě, pro učitelku výtvarné výchovy, zcela zásadní. Jak jinak přimět lidi, aby přemýšleli, emocionálně se rozvíjeli a zároveň rostli ve vztahu k druhým? Jedině takto. Miroslav Horníček kdysi řekl, že umění tu není proto, aby sladilo chvíle našeho volna a dávalo své tvůrčí potvrzení našim pocitům a našemu vkusu. Umění je tu proto, aby narušovalo zvyky, návyky a zlozvyky našich smyslů. A jejich lenost. Jak aktuální. A jak velké úkoly tu stojí přes Českou sekci INSEA!

Co bych České sekci INSEA popřála do budoucna?

Jakou roli by měla plnit?

Přála bych jí do budoucna hlavně to, aby v množství asociací, organizací (i mezinárodních), přežila. Ne živořila, ale vzkvétala, jako je tomu po obnovení nyní, a aby si našla cestu i k tomu poslednímu pedagogovi-výtvarníkovi a aby ho svými zkušenostmi co nejvíce obohacovala. Aby dokázala, že tradice kvalitních výtvarných pedagogů žije dál a má se o co opírat. O velká jména českých výtvarných pedagogů – Igora Zhoře, Jaromíra Uždila, Jaroslava Brožka a mnoho dalších.

O co by se měla zasazovat?

Dále by se měla zasazovat o to, aby umění patřilo do všedního života jako jeho součást, ne jako něco, co nás baví ve chvíli, kdy máme volný čas. Aby zprostředkování a výchova uměním byla nadále protiváhou konzumní společnosti a rozvíjením citlivosti jednoho člověka k druhému.

JARMILA PŘIBYLOVÁ,
výtvarná pedagožka, výtvarnice a arteterapeutka

Co pro mě znamená INSEA a její idea výchovy uměním?

INSEA pro mě znamená odborné ukotvení výtvarné výchovy a výchovy uměním a jejich začlenění do mezinárodního kontextu.

Co bych České sekci INSEA popřála do budoucna?

Jakou roli by měla plnit?

Sekci bych chtěla popřát hodně aktivních lidí, větší pozornost médií a také více možností akcí na Moravě. Měla by plnit úlohu zástity a odborné platformy oboru výtvarná výchova a být jakýmsi stmelujícím prvkem mezi teoretiky a praxí tohoto oboru.

O co by se měla zasazovat?

Měla by působit na povědomí veřejnosti a školského systému a podporovat důležitost výtvarné výchovy a výchovy uměním v něm. Považuji to za hodně významné, protože vnímám aspekt umělecké tvořivosti také jako odvahu něco měnit, přetvářet a mít tak vliv na tvorbu a modelování současné kultury a společnosti.

JAROSLAV MILLER,

rektor Univerzity Palackého v Olomouci, historik

Co pro mě znamená INSEA a její idea výchovy uměním?

Jsem jeden z těch, kteří se domnívají, že kreativita je klíčovým předpokladem k řešení mnoha společenských problémů.

A umění přináší krásu, která je nezbytným předpokladem ke kultivaci společnosti. Proto považuji posláním České sekce INSEA za naprosto stěžejní a držím palce.

Co bych České sekci INSEA popřál do budoucna?

Jakou roli by měla plnit?

Přeji rozvoj a pozitivní dopad na výchovu dětí a studentů, kteří jednou budou mít určující vliv na to, jak bude vypadat naše budoucnost.

O co by se měla zasazovat?

Měla by posilovat kreativitu a estetické cítění.

KATEŘINA ŠTĚPÁNKOVÁ,

členka výboru České sekce INSEA, didaktička výtvarné výchovy

Co pro mě znamená INSEA a její idea výchovy uměním?

Ideu výchovy uměním vnímám jako přirozené naplnění poslání umění a tvorby, které uspokojují jak potřeby jedince ve směru k němu samému, tak i směrem k ostatním a ke světu. Tvorba pak může sloužit jako nástroj sebepoznání, sebevyjádření, sdílení se, jako prostředek komunikace i způsob poznávání světa a kultury lidského společenství.

Co bych České sekci INSEA popřála do budoucna?

Aby nestála na úsilí a zápalu několika obětavých, ale dokázala oslovit, přitáhnout a zapojit širokou komunitu učitelů

výtvarné výchovy. Aby prezentovala výtvarnou výchovu nejen ve světle současných trendů, ale byla schopná vidět dopředu, ale i zpět. Aby nabídla prostor teorii, výzkumu, praxi a reflexi. Aby byla schopná inspirovat a nadchnout pro umění při jeho vnímání i tvorbě.

Jakou roli by měla plnit?

Inspirativní, spojující, zprostředkující, podporující, informační, osvětovou.

O co by se měla zasazovat?

Aby byla na školách vyžadována a vyučována kvalitní výtvarná výchova, a to i na preprimárním a primárním stupni vzdělávání, kde bývá často zameňována za výtvarnou „výrobu“ či redukována na pracovní činnost. Aby bylo umění dětem dostupné a bylo vnímáno jako samozřejmá součást života a vzdělání. Aby výtvarná tvorba nebyla redukována na pouhý prostředek podpory tvořivosti jako žádané komodity.

PETR EXLER,

didaktik výtvarné výchovy, výtvarný pedagog

Co pro mě znamená INSEA a její idea výchovy uměním?

Velmi si vážím toho, že jsem měl mnoho příležitostí poznat řadu výjimečných uměleckých osobností a našich uznávaných pedagogů, např. J. Zhoře, V. Roeselovou, K. Cikánovou, M. Fulkovou, J. Slavíka, R. Horáčka a mnoho dalších, kteří se věnovali teoretické i praktické oblasti výtvarné pedagogiky. Jejich studijní programy a myšlenky mě často inspirovaly na projektových metodách vyučování a byly mi častým metodologickým vzorem při pedagogickém vedení žáků a studentů. Tuto vzpomínku si uchovávám s velkou vděčností a dávám ji do souvislosti s našimi projekty, které jsme realizovali s dětmi a mládeží výtvarného oddělení Domu dětí a mládeže v Olomouci a v přípravě studentů na PdF UP v Olomouci.

Rád také vzpomínám na další známé osobnosti slovenského výtvarného života, L. Čarného a D. Fischera, a na přátele, s kterými jsem se na konferencích INSEA i mimo ně v úzké oborové spolupráci na českých i zahraničních projektech setkával.

Co bych přál České sekci INSEA?

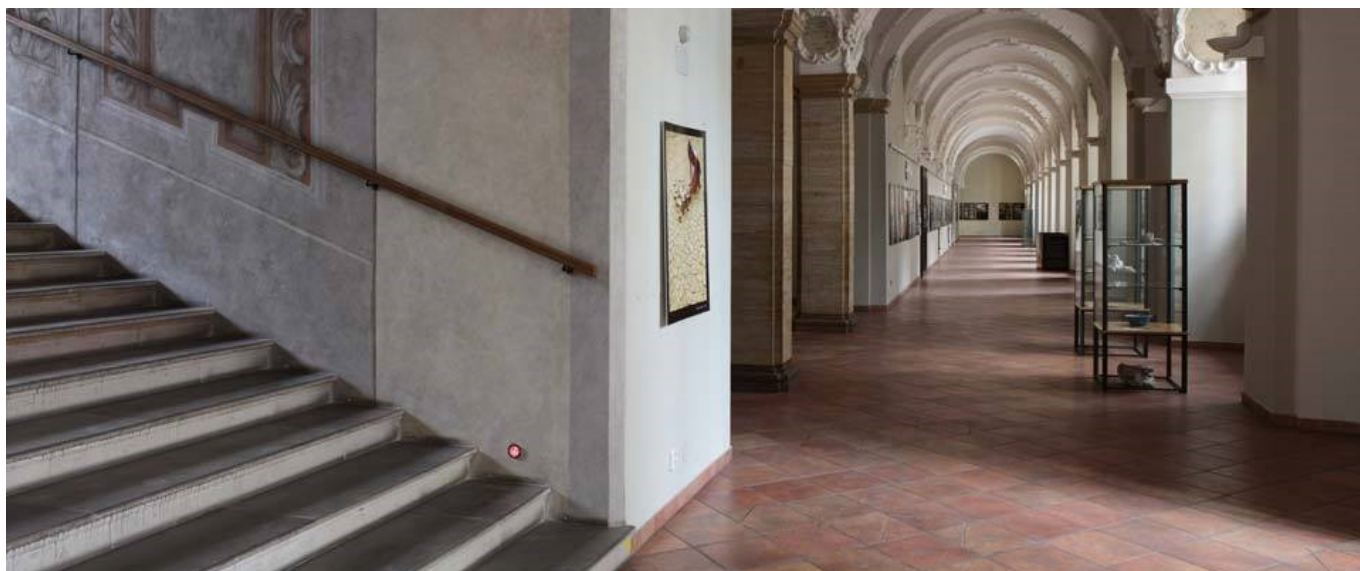
Propojit tradiční smysl INSEA s dneškem a zdůraznit trvalý význam a aktuálnost myšlenek vzájemného obohacení s novými trendy výuky nejen pedagogických, ale i uměleckých osobností a odborné veřejnosti.

Pokračování příště.

KATEDRA VÝTVARNÉ VÝCHOVY PEDAGOGICKÉ FAKULTY UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI

Katedra výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci patří k vysokoškolským pracovištím s úctyhodnou, více než sedmdesátiletou historií, která je naplněna nejen étosem poválečných zakladatelských idejí, ale rovněž zřetelnými a přirozenými změnami obsahové a organizační koncepce. Ty nesporně kontinuálně zrcadlí soudobé proměny politického, společenského a kulturního života a rovněž přesvědčivě dokládají těsné sepětí olomouckého výtvarného pracoviště nejen s výtvarnou scénou města Olomouce, ale i umělecké a výtvarně-teoretické souvislosti celostátního dosahu.

Počátky její existence postavené na velkorysé zakladatelské koncepci, prosazující myšlenku těsného propojení uměleckého a teoretického vzdělávání s ovládnutím technologické stránky výtvarné práce, navazovaly na podněty předválečných evropských výtvarných avantgard a souvisely se vznikem Ústavu výtvarné výchovy založeného v roce 1946 na obnovené olomoucké univerzitě. O jeho budování se zasloužili zkušení výtvarní pedagogové prof. Josef Vydra a prof. František Viktor Mokřý. Vzorem této pozoruhodné a v kontextu výtvarného školství v českých zemích ojedinělé koncepce, vytvořené Josefem Vydrrou, byl příklad Bauhausu, a to zejména myšlenka propojení umělecké výchovy s dokonalým ovládnutím řemeslné a technologické stránky výtvarné práce i s důrazem na její těsné spojení s oblastí užitého umění

Pohled do prostor Uměleckého centra Univerzity Palackého, kde sídlí katedra výtvarné výchovy PdF UP v Olomouci; foto archiv katedry

a moderního designu. Takto koncipované studium výtvarné teorie a výchovy, zaměřené od počátku na vysokoškolské vzdělávání učitelů základních a středních škol, prošlo na

Univerzitě Palackého sice složitým vývojem, avšak od počátku patřilo k jejím profilujícím kmenovým oborům.

Výuka praktických výtvarných disciplín, jejichž zaměření a úroveň ovlivňovaly výrazné umělecké osobnosti, jako např. Jan Zrzavý, F. V. Mokrý, Josef Vinecký, Lubomír Šlapeta, Alois Kučera, Vladimír Navrátil a Karel Lenhart, později také František Petr, Jaroslav Pacák, Theodor Rotrekl, Pravoslav Sovák a Zora Pořická, byla od počátku harmonicky vyvážena teoretickými disciplínami uměnovědnými, které, kromě některých výše uvedených pedagogů, přednášeli většinou externí učitelé z filozofické fakulty olomoucké univerzity, jako např. umělečtí historikové Václav Richter, Ivo Krsek, Rudolf Chadraba a estetik Bohumil Markalous. Velkorysý projekt, který měl vyústit v pracoviště výrazného národního a mezinárodního významu, ztroskotat vlivem politicky podmíněných školských reforem po roce 1948, přestože v torzální podobě existoval ústav až do roku 1953.

Důsledkem ideologicky podmíněných organizačních a institucionálních proměn probíhajících ve druhé polovině padesátých let byla existence dvou paralelních pracovišť.

V letech 1959–1980 tak souběžně působily jak katedra výtvarné výchovy při Pedagogickém institutu, později, od roku 1964, při pedagogické fakultě Univerzity Palackého, která se zaměřovala na vzdělávání výtvarných pedagogů pro 1. a 2. stupeň základních škol, tak i katedra výtvarné teorie a výchovy při filozofické fakultě, jejímž cílem byla odborná příprava pedagogů středoškolských.

Pohled do jednoho z ateliérů katedry výtvarné výchovy PdF UP v Olomouci; foto archiv katedry

Odborný a umělecký profil katedry na pedagogické fakultě, která sídlila na Žerotínově náměstí, v průběhu šedesátých a sedmdesátých let ovlivnila řada výtvarných pedagogů a výtvarných umělců, z nichž připomeňme např. Františka

Nahoře výuka kresby, foto Robert Buček; dole pohled do ateliéru sochařství, kde probíhá výuka modelování, foto David Medek, 2018

Bělohávkou, Zdeňkou Přikrylou, Ladislavou Ruska, Ladislavou Jalůvkou, Janou Jemelkovou, Věrou Kotasovou, i teoretiků a didaktiků, jako Josef Maliva a Josef Hejný.

Z etap vývoje olomouckého univerzitního výtvarného školství je třeba zdůraznit zejména přínos katedry výtvarné teorie a výchovy při filozofické fakultě, která dlouhodobě sídlila v budově bývalého kapitulního děkanství (dnes Arcidiecézního muzea v Olomouci) v romantickém prostředí olomouckého Václavského náměstí. Její koncepci a personální obsazení v šedesátých letech 20. století zásadním způsobem ovlivnil výtvarný umělec a teoretik Václav Zymund, který mimo jiné proslul svými v té době naprosto unikátními a nejen studenty vyhledávanými přednáškami o moderním malířství

v euroamerickém prostoru, které posléze v roce 1971 vydal jako první vysokoškolskou učebnici nazvanou *Stručné dějiny moderního malířství*.

Výuka praktických výtvarných předmětů byla garantována širokou plejádou výrazných uměleckých osobností, jejichž tvorba většinou patří ke konstantním hodnotám našeho výtvarného umění, z nichž kromě Vladimíra Navrátila připomeňme Miroslava Štolfu, Slavoje Kovaříka, Radoslava Kutru, Bohumila Teplého, Aljo Berana, Stanislava Vymětala, Eduarda Ovčáčka, Inge Koskovou, fotografa Miloslava Stibora i restaurátora Františka Sysla.

Olomoucké umělecko-výchovné pracoviště, jehož vývoj **kulminoval koncem 60. let, ovlivňovalo podstatnou měrou** nejen výtvarnou kulturu moravského regionu, ale zásadním způsobem poznamenalo či zformovalo široký okruh svých absolventů, z nichž se mnozí v praxi uplatnili nejen jako kvalitní středoškolské učitelé, ale i uznávaní výtvarní umělci, teoretikové výtvarného umění či výtvarní specialisté rozmanitých kulturních institucí.

Pohled do výstavy Mezičas v prostorách Uměleckého centra Univerzity Palackého v Olomouci; foto archiv katedry výtvarné výchovy PdF UP v Olomouci

Vliv katedry jako umělecké a teoreticko-badatelské základny představované jmény teoretiků a historiků umění jako např. Zdeněk Kudělka, František Dvořák, Ivo Hlobil, Alena Nádvorníková však nesporně, jak v regionálním, tak i celostátním měřítku, přesáhl pouhý okruh její pedagogické působnosti. Studium výtvarné teorie a výchovy na filozofické fakultě zaniklo sloučením obou pracovišť v roce 1980, kdy bylo výtvarné studium instalováno na pedagogické fakultě, kam přešla i část učitelů z fakulty filozofické.

Do současné podoby se pracoviště, nejprve jako katedra výtvarné teorie a výchovy, od roku 1991 opět s názvem

katedra výtvarné výchovy, zformovalo podstatnými konceptními a personálními proměnami provedenými v letech 1989–1993 pod vedením Hany Myslivečkové. V té době bylo zcela nově programově definováno odborné zaměření pracoviště, jehož hlavním cílem zůstala výchova budoucích výtvarných pedagogů, avšak postavená na mnohem širší, aktuální oborové bázi, reflektující mody a funkce současného výtvarného projevu. K této proměně svým dílem přispěli nejen teoretikové výtvarného umění Josef Maliva a Alena Kavčáková, ale i řada dalších nově angažovaných uměleckých osobností specializovaných na různé obory volné a užitě výtvarné tvorby, jako Ondřej Michálek, Petr Jochmann, Jiří Krტიčka, Pavel Herynek, Jana Bébarová, Vladimír Havlík, Inge Kosková, Milada Mašatová, Milena Valušková, Michal Macků, které individuálně podnětným způsobem dotvořily umělecký profil pracoviště.

Z výuky keramiky. Výpal ve venkovní peci na dřevo, 2018; foto Monika Dokoupilová

Dosavadní spektrum studijních možností bylo zásadním způsobem doplněno o nový typ jednooborového magisterského studia *Učitelství výtvarné výchovy pro základní a střední školy se specializací pro ZUŠ*, v jehož rámci se mohla plně rozvinout individuální výtvarná práce se studenty. Promyšlená koncepce oboru výtvarné výchovy transformovala olomouckou katedru v unikátní a exkluzivní pracoviště oceňované pro svou mimořádnou nabídku výtvarných disciplín v rámci republiky i v zahraničí.

Aktuální nabídka studijních oborů, která v současnosti doznala v rámci akreditačního procesu dílčích změn, je tvořena jednooborovými a dvouoborovými bakalářskými studijními programy *Výtvarné tvorby se zaměřením na vzdělávání*, na které navazují dvouleté magisterské typy studia. Kromě tradičního dvouoborového *Učitelství výtvarné výchovy pro 2. stupeň základních škol a školy střední* a jednooborového

Učitelství výtvarné výchovy pro střední školy se specializací pro základní umělecké školy katedra realizuje i navazující magisterské dvouoborové studium v oblasti muzejní a galerijní pedagogiky (nově akreditované pod názvem *Edukace v kultuře*). Katedra participuje rovněž na výtvarném vzdělávání studijních oborů *Učitelství pro mateřské školy*, *Učitelství pro 1. stupeň ZŠ* a rovněž na výuce speciálních pedagogů a vychovatelů.

Od akademického roku 2009/2010 přistoupil k těmto vzdělávacím aktivitám i doktorský studijní obor *Výtvarná výchova (teorie výtvarné pedagogiky a výtvarné tvorby)*, který je zaměřen na tři základní tematické oblasti. Kromě *Teorie výtvarné pedagogiky s didaktikou (reflexe principů tvorby a edukace)* se specializuje na *Zprostředkování umění a animace kulturního dědictví (reflexe a tvorba modelů programové edukativní činnosti muzejních a galerijních institucí)* a také *Multimediální a mezioborové umělecko-pedagogické projekty se zaměřením na nová média (reflexe aktuálních problémů teorie a praxe vizuální komunikace s ohledem na výtvarnou pedagogiku)*. V roce 2016 získala katedra akreditaci pro habilitační řízení v oboru *Výtvarná výchova (teorie výtvarné pedagogiky a výtvarné tvorby)*.

Integrojící myšlenkou současné koncepce výuky, vycházející z těch nejlepších tradic pracoviště a reagující na současné profesní požadavky, je snaha o těsné propojení praktické výtvarné výuky s teoretickou a didaktickou přípravou tak, aby se absolventi studia stali citlivými a tvůrčími výtvarnými pedagogy širokého prakticko-teoretického záběru. Hlavním cílem výuky je především snaha pomáhat studentovi odhalovat a rozvíjet vlastní tvůrčí dispozice, vést jej k hledání osobitého výrazu, autentické invence a samostatné výtvarné orientace tak, aby byl nejen schopen zhodnotit se kreativním způsobem role učitele výtvarné výchovy, ale mohl se také uplatnit i ve vlastní volné či užité tvorbě nebo v teoretickém výzkumu.

Specifický odborný a umělecký profil pracoviště podstatným způsobem dotvářejí interní pedagogové – aktivní výtvarní umělci, historikové umění a teoretikové a didaktikové výtvarné výchovy, k nimž se řadí četní externí učitelé jak výtvarně praktického, tak i teoretického zaměření. V akademickém roce 2017/2018 obsazení katedry tvořilo osm docentů a šest odborných asistentů. Praktické výtvarné disciplíny vyučovali doc. Mgr. Vladimír Havlík, doc. ak. mal. Jiří Krτίčka, doc. Mgr. Ondřej Michálek, MgA. Robert Buček, Ph.D., Mgr. akad. mal. René Hábl, akad. soch. Tomáš Chorý, ArtD., Mgr. David Medek, Ph.D., PaedDr. Taťána Šteiglová, Ph.D. a Ing. Petr Zatloukal. Výuku výtvarně teoretických a didaktických

předmětů vedli doc. PhDr. Olga Badalíková, Ph.D., doc. PhDr. Martin Horáček, Ph.D., doc. PhDr. Hana Myslivečková, CSc., doc. PaedDr. Hana Stehlíková Babyrádová, Ph.D., doc. Mgr. Petra Šobánková, Ph.D.

Nahoře fotografie z metodologického semináře pro doktorandy katedry, dole fotografie z vernisáže výstavy sochaře Roberta Bučka v prostorách Městské galerie Otrokovice; foto archiv katedry výtvarné výchovy PdF UP v Olomouci

Na výsledky pedagogické činnosti katedry má nesporně pozitivní vliv nejen vlastní umělecká či vědecká a odborná činnost pedagogů a studentů, ale rovněž výjimečné prostorové a materiální zázemí. Od roku 2002 sídlí katedra spolu s dalšími uměnovědnými pracovišti filozofické a pedagogické fakulty v budově Uměleckého centra Univerzity Palackého. Génus loci rekonstruované barokní budovy bývalého jezuitského konviktu vytváří inspirativní zázemí pro umělecké i vědecké konání ve formě výstav, workshopů a konferencí. Velkorysá barokní architektura poskytuje katedře jedinečné prostorové možnosti pro výuku i rozmanité výtvarné, výstavní a další kulturní aktivity, které v současnosti nacházejí místo v četných vlastních výstavních prostorách, a to v Galerii Konvikt, Galerie Přízemí,

Galerii Schody, Galerii Monitor, Galerii Plusmínus a fakultativně i v přilehlých nádvořích a parkánech.

V posledních letech byly ve výstavních prostorách Uměleckého centra UP uspořádány stovky výstav a rozsáhlých přehlídek, z nich připomeňme např. výstavy prací studentů škol založených Josefem Vydrou *KONCEPT A MATERIÁL* (2009), *Ateliéru interaktivních médií FUD UJEP Ústí nad Labem* (2010), výtvarné tvorby studentů *OTEVŘENÝ PROSTOR* (2011), i společné výstavy studentů a doktorandů katedry *INVENTURA* (2012) a *MEZIČAS* (2016), která byla úspěšně reprízována pod názvem *MEZIČAS ZLÍN* v Atriu knihovny Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně (2017).

Pohled do výstavy ateliéru kovu a šperku v prostorách Galerie Plusmínus v Uměleckém centru Univerzity Palackého v Olomouci; na fotografii šperky Timoteje Blažka; foto archiv Timoteje Blažka

Je třeba zdůraznit, že právě výstavní činnost katedry se od devadesátých let stala nezbytnou součástí pedagogických aktivit. Katedra ji integrovala do programu své umělecké výchovy a dále ji rozvíjí v širokém spektru uměleckých a kulturních počínů tak, jak je to obvyklé u univerzitních galerií doma i v zahraničí. Studentům i pedagogům umožňuje prezentovat průběžně výsledky práce z praktické výuky, podporuje samostatnou výtvarnou činnost studentů a rovněž nabízí prostřednictvím výstav našich i zahraničních

partnerských pracovišť možnost širší konfrontace výtvarných názorů a koncepcí. V devadesátých letech tuto funkci plnila dnes legendární galerie Půda situovaná v podkroví budovy pedagogické fakulty na Žižkově náměstí, v níž proběhla nejen řada pozoruhodných výstav prací studentů domácích i zahraničních uměleckých škol (např. *Intermediální škola prof. Milana Knížíka*, *Škola konceptuálních tendencí prof. Miloše Šejny*, mezinárodní výstava studentských prací *Confluences* v rámci grantového programu Tempus, *Skupina Svárov*) a profesionálních výtvarných umělců (např. Adrieny Šimotové, Václava Stratila, Miroslava Šnajdra st., Jiřího Davida) ale i přehlídek dětské výtvarné tvorby.

V roce 1999 ji pouze částečně nahradila komornější galerie Výpad (v níž např. představili svou tvorbu studenti ateliéru Jana Ambrůze na FAVU v Brně), která spolu s Galerii před děkanátem nabídla studentům prostor, v němž mohli prezentovat své tvůrčí výkony, z nichž k nejdůležitějším patřily každoroční přehlídky praktických diplomových prací či výsledky mezinárodní výtvarné spolupráce. Potřebám výuky didaktiky výtvarné výchovy sloužila galerie dětského výtvarného projevu Prima, jejímž kurátorem byl Josef Hejný.

Příprava budoucích učitelů výtvarné výchovy je v duchu těch nejlepších tradic olomouckého pracoviště založena na kombinaci a kooperaci tří typů výuky, které se navzájem doplňují a prolínají. Jedná se především o rozvíjení tvůrčích výtvarných schopností, které se opírá o praktické řemeslné dovednosti a tvůrčí schopnosti, současně o rozvíjení didaktických a pedagogických schopností a v neposlední řadě i o rozvíjení znalostí vizuální kultury a její teoretické reflexe.

Výuka praktických výtvarných předmětů, jako je: kresba, malba, grafika, sochařství, textilní tvorba, keramika, objekt a šperk, grafický design, fotografie a intermediální tvorba tvoří přirozenou platformu při budování profesních kompetencí budoucích výtvarných pedagogů. Kromě základní výuky mohou studenti své individuální zájmy a praktické zkušenosti rozvíjet v široké nabídce volitelných předmětů ateliérové tvorby. Individualizovaná výuka všech praktických disciplín reaguje na zájmy a zaměření studenta a postupně prohlubuje jeho výtvarné vyjadřovací schopnosti. Díky podpoře fakulty a grantové činnosti se daří udržovat vybavení ateliérů na odpovídající úrovni, inovovat stávající výuku a držet krok se současnými trendy ve vzdělávání.

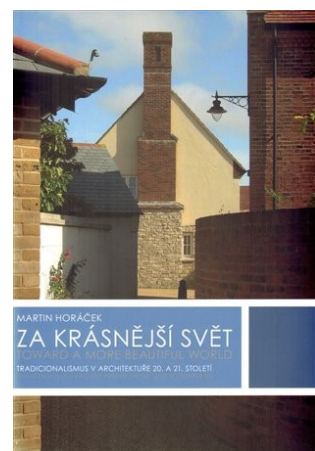
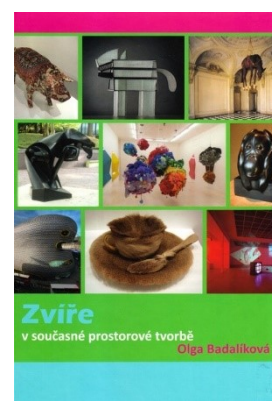
Podobně široký prostor, který je věnován výuce praktických výtvarných oborů, si nárokuje také teoretické disciplíny, kam náleží teorie a dějiny umění, didaktika výtvarné výchovy a galerijní animace. Výuka dějin umění, v rozmanitě koncipovaných a specializovaných předmětech, poskytuje

studentům v první řadě základní vědomostní bázi pro vizuální orientaci ve světě umění a dále vymezuje prostor pro návazné tříbení analytických a kritických úsudků orientovaných k potřebám interpretace současné vizuální kultury. Základní rámec chronologického výkladu dějin umění v euroamerickém prostoru od pravěku po současnost prohlubují předměty věnované ikonografii křesťanského umění, současné světové architektuře, památkové péči, aktuálnímu uměleckému provozu, uměleckým sbírkám, uměleckému řemeslu či obrazové analýze. Cílem semináře metodologie uměleckohistorického výzkumu je seznámit studenta s metodologií a postupy samostatné výzkumné práce v oboru dějin výtvarného umění. Jak v průběhu celého bakalářského studia, tak zejména v navazujícím magisterském studiu je kladen důraz na poznávání současného umění se zvláštním zřetelem k situaci v českých zemích. Získané teoretické poznatky jsou aplikovány a ověřovány při odborných exkurzích do muzeí, galerií a kulturních památek a přirozeně také ve výtvarně neobyčejně bohatém terénu města Olomouce. Jmenovaná sféra zahrnuje široké spektrum přednášek a seminářů, umožňujících studentům, aby si své profesionální curriculum dovtvářeli podle vlastních zájmů a profesních záměrů.

Dosavadní výzkumné aktivity pracoviště se týkají jak výtvarné a muzejní edukace, historie výtvarného školství, tak specializovaných oblastí uměleckohistorické problematiky (např. výzkumu renesančního sochařství, architektury 19. století a výtvarného umění 20. století a současnosti). Pedagogové i doktorandi publikují v odborných periodících, aktivně se účastní oborových konferencí, jsou autory vědeckých monografií, např. MYSLIVEČKOVÁ, H. *Mors ultima linea rerum: Pozdně gotické a renesanční figurové náhrobní monumenty na Moravě a v českém Slezsku*, Olomouc: Univerzita Palackého 2013. 382 s. BADALÍKOVÁ, O. *Zvíře v současné prostorové tvorbě v kontextu dějinného vývoje*, Olomouc 2014, 239 s., HORÁČEK, M., *Za krásnější svět: Tradicionalismus v architektuře 20. a 21. století / Toward a More Beautiful World: Traditionalism in Architecture of the 20th and 21st Centuries*. Brno: Barrister & Principal – VUTIUM, 2013. 448 s., ŠOBÁŇOVÁ, Petra. *Muzejní expozice jako edukační médium* (1. a 2. díl), Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014, 364 s., Ondřej Michálek *Magie otisku. Grafické techniky a technologie tisku*. Barrister & Principal a Vutium Brno, 2016, 276 s. BLAŽEK, T. a kol., *Objekt a materiál v umění a edukaci*, Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci 2015, 200 s., BLAŽEK, T., *Vybrané kapitoly z dějin šperku*, Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci 2015, 180 s.

Výzkumná a publikační činnost je zpravidla vázána na konkrétní projektové aktivity, např.: *Vizuální komunikace*,

otevřený prostor k výchově a vzdělávání – komplexní inovace pedagogických, výtvarně pedagogických a uměnovědných studijních oborů (ESF ČR, hl. řešitelka: doc. PhDr. Hana Myslivečková, CSc., 2012–2015), *Česká muzejní edukace v kontextu současných evropských trendů* (GA ČR, řešitelka: doc. Mgr. Petra Šobáňová, Ph.D., 2012–2014), *Výtvarná výchova ve světě současného umění a technologií* (ESF ČR, hl. řešitelka: doc. PhDr. Hana Myslivečková, CSc., 2010–2012), *Nové předměty rozšiřující profil absolventa výtvarně pedagogických studijních programů* (FRVŠ, řešitelka: Mgr. Petra Šobáňová, Ph.D., 2011) a celá řada IGA projektů, jejichž řešiteli jsou kromě pedagogů také studenti doktorského oboru.

Obálky několika publikací, jež reprezentují bohatou odbornou publikační činnost katedry výtvarné výchovy PdF UP v Olomouci

Kromě řady publikačních, přednáškových a projektových výstupů dosáhli pedagogové také četných uměleckých a výstavních úspěchů u nás i v zahraničí. Z těch nejaktuálnějších jmenujme alespoň účast Ondřeje Michálka na výstavách: *Z hloubky*. samostatná výstava, Galerie Caesar, Olomouc (2017), *Mezinárodní bienále grafiky*. Musée des Beaux-Arts de la ville de Liège, Belgie (Zvláštní uznání, 2017), *The First Xuyuan International Print Biennial*. Beijing Xuyuan International Print Research and Creation Center, Peking, Čína (2017), *Uhlem, štětcem, skalpelem... Sbírká kresby Muzea umění Olomouc*. Muzeum umění Olomouc

(2016), 3 *Trienal de Gravura de Macau*. Museum of Arts, Macau (2016), *Ondřej Michálek / Cesta z bodu A do bodu A* samostatná výstava, GASK – Galerie Středočeského kraje, Kutná Hora (2015), samostatné výstavy Jiřího Krτίčky: *Pastely*, Radniční galerie města Kyjova, Kyjov (2015), kolektivní *KON-KRET-ISM 1967/2015*, Topičův salon, Praha (2015), *Co zde sním a co zde vypiju*, Galerie Caesar, Olomouc (2015), *Tváře krajiny*, Rabasova galerie Nová síň pod Vysokou Bránou, Rakovník (2015), *Aktual 17*, Galerie Caesar, Olomouc (2017), či účast Tomáše Chorého na výstavě *DAR (Husák trávu nekouřil)* v Moravské galerii v Brně (2012). V roce 2012 realizoval četné výstavy také Vladimír Havlík; účastnil se výstavy *Navzájom* v Tranzit dielne v Bratislavě, výstavy *Dokumentace* v Galerii NF v Ústí nad Labem, výstavy *Sztuka – Obiekt – Zapis 4* v instituci Łódzki Dom kultury v polském Łodzi či výstavy *Collector* v Galerii Sabot v rumunském městě Cluj. V poslední době se účastnil kolektivních výstav *Peak Performance*, Fotograf Gallery, Praha (2017), *Okamžité chrámy*, Muzeum moderního umění, Olomouc (2017), *O strachu, čo pride*, Východoslovenská galéria, Košice (2017).

Z řady významných tvůrčích výkonů je třeba zmínit také například účast Ondřeje Michálka na výstavě grafiky ve vídeňském Künstlerhausu (2013), účast Pavla Formana na výstavě *Od Tiziana po Warhola* v Muzeu umění v Olomouci (2013), účast Vladimíra Havlíka, Reného Hábla a Pavla Formana na výstavě *Ze středu ven* v Západočeské galerii v Plzni (2014), účast Vladimíra Havlíka na výstavě *Vivat musica* v Národní galerii v Praze (2014) a na VII. Novém zlínském salonu v Krajské galerii výtvarného umění ve Zlíně (2014), nebo jeho samostatnou výstavu v téže instituci. Za rok 2015 je třeba zmínit účast Reného Hábla na výstavě *Czech Dream* v Českém centru v New Yorku (2015) nebo samostatné výstavy *René Hábl, OBRAZY 2010 – 2013*, Uhelný mlýn, Praha, Libčice nad Vltavou (2016), *MIMEZE*, Galerie Ve věži, Planá u Mariánských lázní (2016), *Osamělost prvočíslel*, Galerie Caesar, Olomouc, (2018). Pro aktivní výtvarné umělce katedry, kteří naposledy společně vystavovali v galerii Akademie výtvarných umění v polské Wroclawi (2018), je potěšující a současně motivující, že v roce 2013 bylo pracoviště oficiálně začleněno do celostátní databáze Registru uměleckých výkonů (RUV). V neposlední řadě je nutno také připomenout nespočetné výtvarné výstavní aktivity studentů a doktorandů katedry – z posledních let např. výstavy *Na tělo* v Domě pánů z Kunštátu v Brně a *Vybrané vidění* v Galerii Emila Filly v Ústí nad Labem.

Také v oblasti zahraničních styků vyvíjí katedra četné aktivity. Výtvarní umělci i teoretikové i studenti doktorského studia již druhým rokem úspěšně vyučují na letní škole pořádané

fakultou pro studenty z čínských univerzit. V rámci výměnného programu Erasmus+ katedra spolupracuje s výtvarnými školami a univerzitami v Helsinkách (Finsko), Mariboru (Slovinsko), Pécsi (Maďarsko), Brescii a Catanzaru (Itálie), Banské Bystrici, Nitře a Bratislavě (Slovensko), Valencii (Španělsko), Mnichově (Německo), Linzi (Rakousko), Dublinu (Irsko), Athénách (Řecko), Faru (Portugalsko), Trondheimu (Norsko) a Istanbulu (Turecko). V rámci výukových pobytů Erasmus, přednáškových pobytů nebo účastí na konferencích navštívila katedru celá řada odborníků ze zahraničních univerzit, např. University of Maribor, Univerzita M. Béla, Bánská Bystrica, Komenského univerzita, Bratislava, University of Pécs, Universität der Künste Berlin, Kunsthochschule für Medien Köln, University of Cambridge, Homerton College, Cambridge, Muthesius University of Architecture, Design and Fine Arts in Kiel, Vilnius Academy of Arts, Algarve University, Pädagogische Hochschule Weingarten, University of Education, Katedra vied o umení IEVU, Filozofická fakulta Prešovské univerzity v Prešove, Katedra výtvarného umenia, Pedagogická fakulta, Katolícka Univerzita v Ružomberku, Dokuz Eylul Universitetyi Izmir, University of Minnesota, Minneapolis, USA, The National Institute of Education, Ljubljana nebo Faculty of Education, University of Canterbury, New Zealand.

Pohled do výstavy v polské Wroclawi, kde se v galerii tamější Akademie výtvarných umění prezentovala umělecká díla vyučujících katedry (2018), foto Martin Horáček

Katedra výtvarné výchovy PdF UP je garantujícím pracovištěm odborného recenzovaného časopisu *Kultura, umění a výchova*, který vychází dvakrát ročně v českém či slovenském jazyce, od roku 2013. Je online přístupný na adrese <http://www.kuv.upol.cz/>. Cílem časopisu je podpořit mezinárodní komunikaci a výměnu poznatků v rozličných

oblastech společenských věd, které spojuje zájem o kulturu, umění a jejich výchovný potenciál.

Pedagogové katedry také pravidelně iniciují různá odborná setkání. Např. v minulosti se pracoviště podílelo na pořádání *Mezinárodní konference INSEA* (International Society for Education through Art), 2002, organizovalo konferenci *Vysokoškolská příprava výtvarných pedagogů*, 2007, *Muzejní pedagogika dnes*, 2008, mezinárodní sympozium *Pedagog a umění*, 2009, *Výtvarná výchova ve světě současného umění a technologií I. a II.* (2011, 2012), *Kultura, umění a výchova* (2013), *Akce a reakce – performativní aspekty v současném umění a umělecké výchově* (2013), *Vzdělávací obsah v muzejní edukaci* (2014) atd. V roce 2015 katedra zorganizovala (ve spolupráci s Českou sekci INSEA) konferenci s mezinárodní účastí *Současný stav a perspektivy výtvarné výchovy – reflexe kurikulárních dokumentů pro všeobecné vzdělávání*, a to s podporou předních osobností Evropské sekce INSEA.

V rámci své odborné profilace, a to nejen kvůli potřebnému propojení s praxí, udržuje katedra úzký kontakt s mnohými výstavními a vzdělávacími subjekty, např. s Muzeem umění Olomouc a Arcidiecézním muzeem Olomouc, Muzeem Novojičínska v Novém Jičíně, Městskou galerií a Regionálním muzeem v Litomyšli, Základní uměleckou školou Miroslava Stibora v Olomouci, Domem dětí a mládeže nebo Studium Experiment v Olomouci. Pořádá mezinárodní výtvarné kurzy, workshopy a přednášky určené nejen vlastním studentům, ale i širší veřejnosti. Za připomenutí stojí dlouhodobá spolupráce v oblasti prezentace výsledků práce studentů v prostředí olomoucké pobočky mezinárodní společnosti Smurfit Kappa, která se věnuje originálnímu tvarovému a technologickému řešení obalů. V poslední době byla zahájena kooperace v oblasti uplatnění výtvarných prací studentů pro potřeby Hemato-onkologické kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci (Nadace Haimaiom). Vliv katedry jako umělecké a teoreticko-badatelské základny nesporně, jak v regionálním, tak i celostátním měřítku, přesahuje pouhý okruh její pedagogické působnosti.

Hana Myslivečková

Doc. PhDr. Hana Myslivečková, CSc., je vedoucí katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Text je zkrácenou verzí studie, která byla připravena pro publikaci Vybrané vidění, Pozice a strategie výtvarné tvorby v procesu vzdělávání (v tisku, vydavatel Univerzita Jana Evangelisty Purkyně, Ústí nad Labem 2018), a byla zpracována v rámci grantové podpory univerzity Palackého v Olomouci – projektu IGA- PdF-2018-004 s názvem Moravská skulptivní a plastická umělecká tvorba a její evropské souvislosti. Výzkum – výtvarné vzdělávání – výchova k ochraně národního kulturního dědictví (hlavní řešitelka: Hana Myslivečková).

THE INSEA MANIFESTO 2018 | MANIFEST INSEA 2018

The InSEA Manifesto 2018 je oficiálním manifestem International Society for Education through Art, který je vyjádřením důležitosti a specifík současné výtvarné výchovy

Český překlad: Mgr. Zuzana Svatošová

Čemu věříme:

Všichni žáci/studenti, bez ohledu na jejich věk, národnost nebo původ, by měli mít nárok na přístup k výtvarné výchově.

Výtvarná výchova motivuje k poznání, schopnosti ocenění a vytváření kultury.

Kultura je základním lidským právem. Kultura podporuje sociální spravedlnost a zapojení v současných společnostech.

Silná demokracie je inkluzivní společností. A inkluzivní společnost je silnou demokracií.

Všichni žáci/studenti mají nárok na takovou výtvarnou výchovu, která je hluboce propojí s jejich světem a s jejich kulturní historií. Výtvarná výchova jim vytváří prostor a obzory pro nové způsoby vidění, myšlení, konání a bytí.

Vzdělávací programy by měly připravovat občany s jistými flexibilními inteligencemi a tvůrčími verbálními a neverbálními komunikačními dovednostmi.

Výtvarná výchova otevírá možnosti a příležitosti k tomu, aby žáci/studenti mohli objevovat sebe sama, svou kreativitu, hodnoty, etiku, společnost a kulturu.

Výtvarná výchova rozvíjí porozumění tvůrčí praxi prostřednictvím znalosti a porozumění umění a dále skrze vlastní tvorbu v kontextech.

Výtvarná výchova rozvíjí schopnost myslet kriticky a vynalézávě, podporuje mezikulturní porozumění a empatický závazek ke kulturní rozmanitosti.

Výtvarná výchova by měla být systematická a měla by být poskytována po řadu let, neboť jde o vývojový proces. Žáci/studenti by se měli aktivně zabývat samotnou tvorbou vedle učení se o umění.

Výtvarná výchova rozvíjí řadu gramotností a estetických dispozic s hlavním zaměřením na vizuální gramotnost a estetické hodnocení.

Vizuální gramotnost je základní dovedností dnešního světa. Podporuje schopnost ocenit a pochopit vizuální komunikaci a schopnost kriticky analyzovat a vytvářet smysluplné obrazy.

Umění podporuje rozvoj mnoha dovedností, které jsou využitelné v dalších vzdělávacích předmětech.

Vizuální umění ve školách žákům/studentům pomáhá pochopit sebe sama, budovat jejich sebedůvěru a sebeúctu a významně přispívat k jejich osobnímu blahu.

*Manifest je on-line dostupný na tomto odkazu:
<http://www.insea.org/InSEA-Manifesto>*

ČESKÁ SEKCE INSEA NA KONGRESU EVROPSKÉ INSEA V AALTO UNIVERSITY | ESPOO, FINSKO

Ve dnech 18. až 21. června proběhl pod gescí Aalto University v Espoo ve Finsku kongres evropské InSEA. Stovky účastníků z celého světa měly možnost účasti na řadě doprovodných aktivit, sledovaly plenární zasedání s významnými odborníky, účastnily se jednání v paralelních sekcích. Na programu byly rovněž křty knih, komentované prohlídky, diskuse nebo společenská setkání.

Pohled do hlavního jednacího sálu konference InSEA na Aalto University ve Finsku; foto archiv České sekce INSEA

V rámci kongresu proběhla také volba nové rady evropské InSEA, již se aktivně účastnily (s volebním právem) také zastupkyňe České sekce INSEA Petra Šobáňová a Jana Jiroutová. Účastníci jednání Evropské rady InSEA diskutovali další úkoly

InSEA a bylo oznámeno místo konání příštího evropského kongresu, jímž bude slovinská Ljubljana. Bezprostředně po volbě byly oznámeno jméno nového prezidenta Evropské rady InSEA, jímž se stal Peter Gregory z Christ Church University v Canterbury ve Spojeném království. Na tomto postu vystřídal Carla-Petera Buschkühleho. Ještě jednou gratulujeme!

Na horní fotografii je bezprostředně po volbě nového předsednictva rady zachycen Peter Gregory (nově zvolený předseda Evropské rady InSEA) a Petra Šobáňová; dole Ernst Wagner (protikandidát a nový místopředseda rady) s Janou Jiroutovou; foto archiv České sekce INSEA

Evropská rada InSEA nyní pracuje v tomto složení: Peter Gregory (předseda), Ernst Wagner (spolupředsedající), Ângela Saldanha, Leena Hannula a Maria Letsiou (členky rady).

České zastoupení na letošním evropském kongresu InSEA bylo bez nadsázky rekordní a patřili jsme k nejvíce aktivním národním sekcím. Přiložené fotografie přibližují příjemnou atmosféru kongresu; desítky dalších fotografií jsou k dispozici v albech na našem facebookovém profilu, kde jsme vás takřka v přímém přenosu s děním na kongresu seznamovali.

Na evropském kongresu InSEA ve Finsku bylo nezvykle silné zastoupení zástupkyň českých univerzit a studentů a studentek doktorských studijních programů, kteří aktivně vystoupili se svými příspěvky nebo se účastnili posterové sekce či doprovodné výstavy; foto archiv České sekce INSEA

Druhý den konference InSEA ve finském Espoo vyvrcholil slavnostní recepcí v Espoo Museum of Modern Art. Byla to příležitost vidět skvělé expozice, vyslechnout slavnostní projevy včetně pozdravu bývalé prezidentky Finska Tarji Halonen; foto archiv České sekce INSEA

Na slavnostní recepci v Espoo Museum of Modern Art jsme se setkali – mimo jiné – s přáteli z Polského komitétu InSEA (nahore); foto archiv České sekce INSEA

Nahoře jednání ve dvou z osmi paralelních sekcí kongresu; dole skupinové foto českých účastnic a účastníků kongresu. Bylo nás v Espoo hodně – na fotografii nejsou zdaleka všichni! Foto archiv České sekce INSEA

MISE BRNĚNSKÝCH STUDENTEK A STUDENTŮ DSP NA KONGRESU INSEA V HELSINKÁCH

Konec akademického roku 2017–2018 přinesl pro doktorandy z Katedry výtvarné výchovy PdF Masarykovy univerzity příležitost uskutečnit cestu na zahraniční konferenci InSEA 2018 CONGRESS 2018 konaný ve finské metropoli Helsinkách. Konference proběhla na konci června, a to na proslulé aaltské univerzitě (Aalto University). Z KVV PdF MU Brno se na konferenci vypravil tým sedmi doktorandek a doktorandů, jmenovitě Hana Svobodová, Susan Maly, Olga Búciová, Jana Ovčáčková, Jitka Burdová, Šimon Kříž a Jan Charvát. Společně s doktorandy se konference účastnila též doc. Hana Stehlíková Babyrádová, školitelka doktorského programu. Vzhledem k odlišnosti tematického zaměření dizertačních prací jednotlivých účastníků konference jsme nabídli organizátorům konference množství rozličných témat vztahujících se k pedagogické práci se specifickými cílovými skupinami, dále k práci s moderními technologiemi až po témata z oblasti galerijní pedagogiky. Kromě zmíněných témat byl jeden z příspěvků brněnských doktorandů věnován oblasti aktuálním otázkám z teorie výtvarné výchovy zaměřeným na roli hry a použití digitálních technologií ve výuce.

Konference nesla název *Věda a sociální intervence ve výtvarné pedagogice (Scientific and Social Interventions in Art Education)*. Široké tematické zaměření umožnilo prezentovat takové příspěvky, které úzce souvisely se zájmy každého účastníka. Přesto bylo nutné příspěvky směřovat do tří hlavních oblastí, a to do oblasti spolupráce vědy a umění, dále do sféry nových digitálních praktik v oblasti teorie a výtvarně-pedagogické praxe, v neposlední řadě se pak vztahovalo jedno z hlavních témat k nejsoučasnejšímu uměleckým a výtvarně pedagogickým přístupům. Z klíčových podtémat lze pro bližší představu jmenovat např. novou materialitu, veřejné umělecké intervence, post-humanismus, environmentální zaměření, digitalizace, vizuální gramotnost, místní i globální perspektivy apod.

Susan Maly a Hana Svobodová prezentovaly jako jedny z prvních příspěvek na téma *Role výtvarného pedagoga v dílnách s uprchlíky (The Role of Art Educator in Workshops with Refugee)*, a tím nastartovaly čtyřdenní konferenční maraton. Susan s Hanou se již před rokem účastnily světové konference InSEA v Koreji a jejich zkušenosti se promítly do jejich vystoupení na kongresu evropského formátu. Cílem jejich prezentace bylo seznámení s výsledky kvalitativního

výzkumu realizovaného v projektu *Speciální výtvarné výchovy*. Jejich příspěvek byl zaměřen na reflexi práce s uprchlíky, která probíhala mezi lety 2010–2013. Celý projekt byl orientován šířeji – a to na práci s pěti sociálně znevýhodněnými skupinami – seniory, uprchlíky, dětmi z diagnostického ústavu, romskými dětmi a osobami s tělesným a duševním postižením. Téma se vztahovalo k migrační krizi a k ryzím specifickým přístupům v práci s rozličnými cílovými skupinami. Dílčí cíle výzkumu byly prezentovány bohatou fotografickou dokumentací, přesto autorky v prezentaci neopomenuly teoretickou linii navazující na Viktora Frankla, psychiatra, který se věnoval oblasti uspokojení lidských potřeb.

V úterý dopoledne byly do programu zařazen příspěvek z oblasti galerijní pedagogiky přednesený Jitkou Burdovou a Olgou Búciovou pod názvem *SCOLA TELCZ – příklad mezioborového workshopu* (*SCOLA TELCZ – example of interdisciplinary workshop*). V příspěvku chtěly doktorandky poukázat na důležitost architektury, která proniká do mnoha oblastí lidské působnosti. Též chtěly upozornit na potřebu mezioborové spolupráce. Tato filozofie se uplatnila i v projektu SCOLA TELC, který propojoval studenty vysokých škol v oblasti mezinárodní i mezioborové spolupráce. Tento projekt však nesestává pouze z účasti studentů Masarykovy univerzity, ale na projektu se dále podílel Národní památkový ústav v Telči, dále Donau university Krems a České vysoké učení technické v Praze. Cílem projektu byl ideový návrh řešení budovy či lokality v Telči.

V průběhu středečního dopoledne odezněly dva příspěvky, a to od již zmíněného kolegiálního dua Olgy Búciové a Jitky Burdové, a poté v sekci *Brainstorming session* vystoupila se samostatným příspěvkem Susan Maly, která se tentokrát cíleně zaměřila na oblast dizertační práce. V rámci sekce *Round tabel* prezentovala Olga s Jitkou téma *Spolupráce muzeí a galerií s cílem dosáhnout komplexního učení o architektuře* (*Cooperation between museums and galleries for achieve the complex teaching about architecture*). Obě doktorandky se věnují tvorbě galerijních programů v brněnských vilách (Vila Stiassni a Jurkovičova vila), proto dokázaly erudovaně reagovat na příchodí účastníky při hledání modelového řešení, které lépe zprostředkuje nabídku celoživotního vzdělávání zaměřeného na oblast architektury. Susan Maly naopak více zdůraznila potřebu mezioborové spolupráce, a to v příspěvku *Mezioborovost v galerijní pedagogice* (*Interdisciplinarity in Gallery Education*). Prezentovaný výzkumný projekt staví na teorii Jana Slavíka, konkrétně tedy na definici čtyř typů výtvarné výchovy (art-centric, video-centric, animo-centric a gnozo-centric). Cílem

navrženého výzkumu je zmapování současných trendů v galerijním vzdělávání. Susan Maly opět doplnila prezentaci pestrá škálou fotografické dokumentace, která nejenže přiblížila její působení v brněnské Fait Gallery, ale nastínila tím i potřebu interdisciplinární spolupráce.

Brněnské účastnice a účastníci během konference ve finském Espoo, foto archiv autorek

V posledních dnech konference odezněly příspěvky Jany Ovčákové a Šimona Kříže, Hany Stehlíkové Babyrádové a Jana Charvát. První zmíněná dvojice vystoupila s prezentací na téma *Umění v tváři aneb role hry a digitálního umění ve výtvarné pedagogice* (*Art in Face: The Role of a Game and Digital Art in Arts Education*). Ačkoliv byl příspěvek spíše z oblasti teoreticko-didaktické, přesto doktorandi prezentovali množství fotografické dokumentace z výuky Šimona Kříže. Jejich prezentace byla výsledkem teoretického i praktického propojení dvou dizertačních témat. V příspěvku byly zmíněny dominantní umělecké vlivy na výchovu a možnosti využití sociálních sítí a mobilních aplikací při koncepci hodin výtvarné výchovy. Hana Stehlíková Babyrádová přednesla příspěvek na téma *Digitální oko a manuální ruka* (*The Digital*

Eye and manual Hand), v němž se pokoušela objasnit souvislost mezi inspirací pramenící z digitálních zdrojů a manuální výtvarnou tvorbou. Jan Charvát se svým příspěvkem *Augmentovaná budoucnost pohlcující realitu (Reality Melting into Augmented Future)* zařadil též do poměrně inovativní oblasti, která nastiňuje neprozkoumané technologické řešení využívající znaky viditelné i virtuální reality. Možné cesty, jak využít tuto technologickou platformu nastínil účastníkům konference skrze několik vizuálně popisných videí. Představením konkrétního softwarového řešení otevřel prostor pro podnětnou oborovou diskuzi.

Úroveň myšlení doktorandek a doktorandů nebyla prokázána pouze v oblasti teoretických výstupů. Za velký úspěch považujeme výběr devíti uměleckých fotografií studentky akční tvorby Hany Svobodové na výstavu *Dark Days, White Nights*. Ideově se koncepce výstavy odkazovala na hlavní téma konference, které kladlo důraz především na podmínky lidské existence a další dopady politické i kulturní situace na společnost. Jedna z fotografií byla dokonce použita na plakát k výstavě a na webovou pozvánku.

Konferenci lze celkově hodnotit jako velmi přínosnou v dalším profesním rozvoji i oborovém výzkumu. Jsme přesvědčeni, že naše prezentace velmi dobře obstály v kontextu aktuálního dění v oboru a v celosvětovém diskurzu vedeném v oblasti teorie výtvarné pedagogiky. Kromě možnosti seznámení se s příspěvky a tématy světových odborníků nám konference nabídla pestrý kulturní program, díky němuž bylo možné čerpat inspiraci i skrze výtvarné umění.

Hana Stehlíková Babyrádová & Jana Ovčáčková

Doc. PaedDr. Hana Stehlíková Babyrádová, Ph.D., působí na Katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, Mgr. Jana Ovčáčková je studentkou doktorského studijního programu tamtéž.

POZVÁNKA NA AKREDITOVANÝ KURZ ČESKÉ SEKCE INSEA

Akreditovaný teoreticko-praktický workshop fotografie

Fotografie v praxi (výtvarného) pedagoga – PHOTOSHOP 2 | Text

Vzdělávací program České sekce INSEA akreditovaný v systému DVPP se uskuteční 25. – 27. ledna 2019 pod vedením zkušeného fotografa a výtvarného pedagoga Juraje Sosny.

Vzdělávací program organizuje Česká sekce INSEA a byl akreditován MŠMT v rámci systému dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků pod č. j.: MSMT-1327/2017-1-37.

Termín konání: 25–27. ledna 2019 (sraz účastníků v pátek 25. 1. v 16.00 hod.)

Tvůrčí dílna je zaměřena prakticky – pozornost bude věnována textu a jeho propojení s digitální fotografií a úpravám digitálních snímků v programu Photoshop.

Probereme následující oblasti a funkce:

Pátek 15.00–19.00 Velikost obrazu a rozlišení. Obrazové formáty. Nástroj TEXT a jeho možnosti. Základní typografická pravidla.

Pátek 20.00–22.00 Přednáška o lettrismu a současném umění vycházejícím z textu.

Sobota 9.00–12.00 Návrh plakátu s vlastní fotografií. Titulní strana obrazového časopisu. Ukážeme si průřez plakátovou tvorbou, naučíme se vytvářet geometrické tvary a jednoduché objekty, ukážeme si použití funkce a možnosti vrstev.

Sobota 15.00–18.00 Hrátky s písmeny – autoportrét z textu, obrázek z písmen. Vlastní písmo. Druhy a typy písma. Nástroj pero. Vektory.

Sobota 20.00–22.00 Kombinování více snímků a textu. Prolínání. Masky. Přednáška: Barevná skladba podle J. Ittena.

Neděle 9.00–11.00 Tvorba stylizovaného textu (hořícího, namrzlého, WHS, 3D aj.). Transformace. Filtry. Efekty.

Rozsah kurzu: celkem 16 hodin.

Podmínkou účasti je vlastní notebook s Photoshopem a digitální fotoaparát, nemáte-li tuto možnost, nahlaste lektorovi.

Místo konání: Plumlov, penzion Ve Mlýně
Účastnický poplatek, jenž je možné hradit z prostředků na DVPP, zahrnuje lektora a ubytování. Členové INSEA mají slevu! Cena pro členy INSEA 2200 Kč, pro ostatní 2340 Kč.

Přihlášky a informace: J. Sosna, 775 313 368

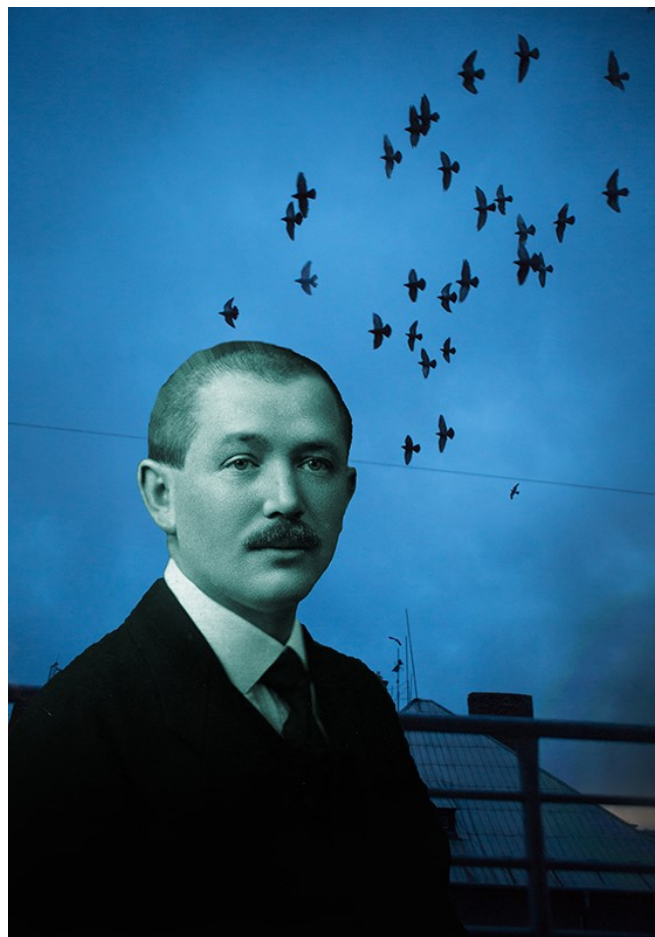

Fotografie z akreditovaného kurzu České sekce INSEA zaměřeného na digitální fotografii a její úpravy v programu Photoshop; foto archiv Juraje Sosny

OHLÉDNUTÍ ZA PROBĚHLÝMI AKCEMI ČESKÉ SEKCE INSEA

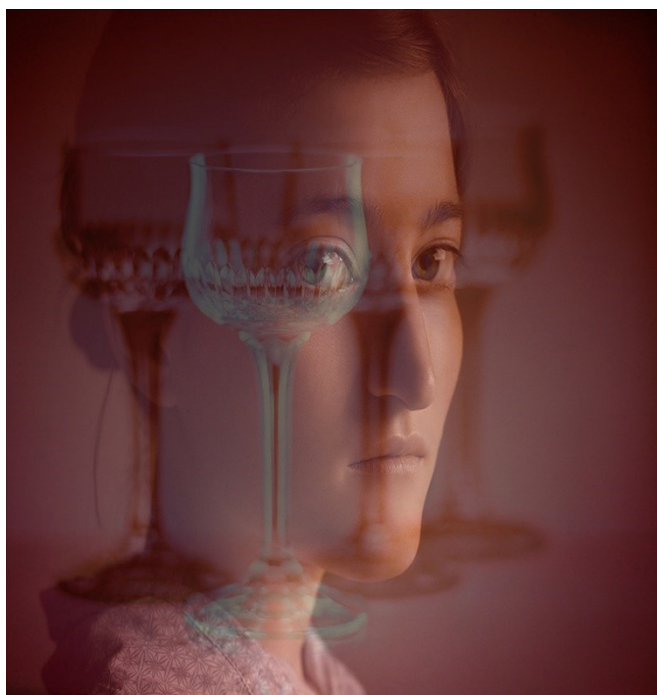
Zpráva z akreditované tvůrčí dílny Fotografie v praxi (výtvarného) pedagoga – Photoshop 1 v Koutech nad Desnou

2. – 4. 11. 2018 proběhl v penzionu Pasták v malebném prostředí Hrubého Jeseníku workshop z cyklu akreditovaných kurzů České sekce INSEA zaměřených na oblast digitální fotografie, konkrétně na práci v programu Photoshop.

Ukázky výsledných prací účastníků vzniklých během akreditovaného kurzu České sekce INSEA zaměřeného na digitální fotografii a její úpravy v programu Photoshop; foto archiv Juraje Sosny

Účastníci se věnovali z části fotografování, ale obsah vzdělávací akce byl zaměřen především na následné zpracování pořízených snímků v programu Photoshop.

Ukázky výsledných prací účastníků vzniklých během akreditovaného kurzu České sekce INSEA zaměřeného na digitální fotografii a její úpravy v programu Photoshop; foto archiv Juraje Sosny

Naučili jsme se snímky upravovat a zmenšovat pro použití na webu. Vysvětlili jsme si, jak správně retušovat a doladovat pleťovku a mnoho a mnoho dalšího. Zažili jsme spoustu legrace, poznali nové kolegy a užili jsme si i pobyt na čerstvém vzduchu – to vše v rámci necelých tří dnů akreditované tvůrčí dílny pod záštitou České sekce INSEA. Výsledky našeho snažení můžete posoudit sami.

Cyklos kurzů zaměřených na oblast digitální fotografie a práci ve Photoshopu pro velký zájem účastníků dále pokračuje dílnou zaměřenou na práci s textem a kombinaci obrazu a textu v programu Photoshop.

Juraj Sosna

Mgr. Juraj Sosna, Ph.D., fotograf, učitel fotografie a multimédií na ZUŠ Miloslava Stibora v Olomouci, organizátor fotografických workshopů doma i v zahraničí.

ČESKÁ SEKCE INSEA SE PODÍLÍ NA PŘÍPRAVÁCH MEZINÁRODNÍ KONFERENCE

Odkaz Komenského v umění a uměleckém vzdělávání

Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského (NPMK) a Česká sekce International Society for Education through Art (INSEA) ve spolupráci s Národním muzeem, Národním památkovým ústavem a českými univerzitami pod záštitou předsedy Senátu Parlamentu ČR, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstva kultury pořádají ve dnech 16. a 17. května 2019 mezinárodní konferenci s workshopy „Odkaz Komenského v umění a uměleckém vzdělávání“.

Konference se uskuteční v budově Senátu Parlamentu ČR, v prostorách Národního pedagogického muzea J. A. Komenského, Národního památkového ústavu a Českého muzea hudby a spojí dvě tematické roviny s odkazem na osobnost průkopníka pedagogiky a filosofa Jana Amose Komenského.

Hlavním cílem konference je komparace pohledu do různých oblastí uměleckého projevu (literatura, hudba, výtvarné umění ad.), a to za účelem zodpovědět otázku, jak česká kultura pracovala s významnou postavou českých dějin a v jakých souvislostech Komenského zobrazovala. Druhá část konference naváže na Komenského dílo a jeho hlavní myšlenku, kterou byla vzdělanostní společnost, k níž měla vést cesta skrze řadu inovativních pedagogických a didaktických metod, v jejichž tvorbě byl Komenský neprekonatelným průkopníkem. S odkazem na Komenského se tak další část věnuje oborům uměleckého vzdělávání.

Druhý konferenční den se uskuteční praktické workshopy zaměřené na uměleckou terapii. Učitelům expresivních oborů, kteří patří k významným cílovým skupinám konference, nabídneme zajímavou příležitost zúčastnit se jednoho z pěti workshopů. Zájemci z řad učitelů si mohou vyzkoušet umělecké aktivity z oblasti artefietiky, arteterapie, dramaterapie, taneční terapie nebo muzikoterapie.

J | A | K

2020 — 2022

„Nadejde, Komenský, čas, kdy zástupy šlechtetných budou ctít, cos vykonal, ctít budou i sen tvých nadějí.“

Německý filozof G. W. Leibniz (1646–1716) v básni o Komenském

Pro zájemce je rovněž připraven šestý workshop zaměřený na uvádění pedagogických principů J. A. Komenského do praxe.

Konference propojí vědeckou veřejnost zabývající se komeniologickým bádáním s odborníky na umělecké vzdělávání s odkazem na osobnost a dílo Jana Amose Komenského. Je jednou ze zahajujících aktivit připravovaných národních oslav výročí J. A. Komenského v roce 2020–2022.

Na konferenci s workshopy jsou srdečně zváni především učitelé expresivních a společenskovedních předmětů, komeniologové, muzikologové, historici umění, umělečtí terapeuti, edukátoři v kultuře, studenti vysokých škol včetně všech zájemců o toto téma. Akce nabídne zprostředkování prezentovaného tématu netradičními způsoby (kromě workshopů se mohou účastníci konference těšit na méně obvyklá umělecká vystoupení a kulturní program).

Více informací včetně přihlášky a programu naleznete na webových stránkách Národního pedagogického muzea a knihovny J. A. Komenského (www.npmk.cz).

Kateřina Tomešková

Mgr. Kateřina Tomešková, Ph.D., působí v Národním pedagogickém muzeu a knihovně J. A. Komenského v Praze.

POZVÁNKA NA SVĚTOVÝ KONGRES INSEA V ROCE 2019

Kongres se uskuteční 9. – 13. července 2019

MAKING | INSEA 2019, The University of British Columbia, Vancouver, BC Canada.

Hlavní téma světového kongresu:

Making: How is making understood across all dimensions of art education in the 21st century?

CALL FOR PROPOSALS

PLEASE NOTE | Paper acceptance notice will be sent out in mid- or late December, 2018

The Call for Proposals is now open | Submission Deadline: September 15, 2018

→ PROPOSAL GUIDELINES

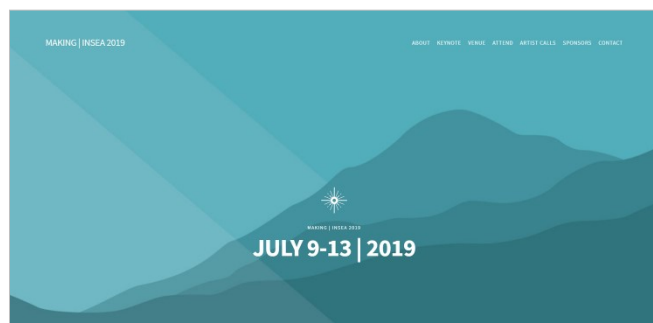
→ SUBMIT A PROPOSAL

*Note that InSEA membership accounts are not applicable to InSEA2019 Conference Submission System. Please register to create an account specific for InSEA 2019 World Congress.

If you have any questions please contact us:

→ For General Inquiries

→ For Program Inquiries | Ching-Chiu Lin, Program Chair

Pozvánky na akce zveřejňujeme opakovaně, dokud jsou aktuální.

VYŠLO NOVÉ ČÍSLO ČASOPISU KULTURA, UMĚNÍ A VÝCHOVA

Kultura, umění a výchova 2/2018

V závěru roku 2018 vyšlo nové číslo časopisu *Kultura, umění a výchova*, jímž se toto odborné periodikum zapojuje do projektu iniciovaného editory časopisu Journal of Cultural Research in Art Education Karen Hutzlovou a Ryanem Shinem. Ideou zmíněného projektu je vzájemné sdílení obsahu článků (formou rozšířených abstraktů) zapojených periodik, které by se v určeném období roku 2018 týkaly společného tématu globálních narativů ve výtvarné výchově. Iniciátoři projektu si podle svých slov uvědomují určitou izolaci, která mezi odborníky z různých zemí panuje i v době Open Access formátů publikací – izolaci plynoucí z jazykové bariéry a ze skutečnosti, že značný objem oborového vědění je publikován v národních jazycích a je tak většinou nedostupný. Záměrem projektu je propojit se alespoň v daném případě a sdílet v síti zapojených periodik abstrakty publikovaných studií na zadané téma.

Klíčovým slovem tohoto monotematického čísla je tedy *globální narativ*, velmi široký termín, který v sobě může zahrnovat jednak aktuálně řešená témata, jež hýbou na světové úrovni didaktikou výtvarné výchovy, a jednak vlastně jakákoliv společenská, politická, filozofická a jiná témata, jež se diskutují na světové úrovni, mají univerzální platnost a přirozeně zajímají také velkou část světové komunity výtvarných pedagogů.

Termín *narativ* může být ale použit také ve smyslu neuvědomovaného, avšak latentně přítomného étosu, obsahu, příběhu, tedy něčeho, co je sice povětšinou skryto nebo o čem se explicitně nehovoří, avšak co je latentně přítomno a za určitých okolností se projeví. Hledání a manifestace takových narativů, stejně jako jejich kritika ostatně patří k běžné umělecké praxi a rozpoznávání těchto obsahů je součástí interpretace uměleckých děl.

Téma hledání narativů – včetně těch globálních – má přitom řadu zajímavých oborových i mimooborových souvislostí. Zmíním stručně alespoň dvě: jednak filozofický kontext dekonstruktivismu a jednak pedagogický kontext skrytého kurikula.

Byť jsou mnohé ze současných narativů výtvarné výchovy viditelné a zřejmé, také zde je možné a potřebné využít strategii dekonstrukce ve smyslu kritického čtení textů a jiných skutečností. Rozvíjení derridovské tradice dekonstrukce nás může poučit o zažitých modelech našeho oborového uvažování

a může nás upozornit na neustálý pohyb významů a na nestabilitu těch, jež se zdají být ustáleny. Odhalování a pojmenovávání narativů – stejně jako diskusi nad nimi – lze tak chápat jako nezbytnou kritickou reflektivní praxi oboru, jeho bázi, bez níž by vůbec nebylo možné udržet funkční a vyživující napojení na referenční oblast umění – jež sama tuto reflektivní praxi provozuje jako jednu ze svých podstatných činností. Z jiného úhlu pohledu by absence této reflektivní praxe nezbytně vyústila v oborovou slepotu, ve formalismus, v praxi neplodné reprodukce úloh beze smyslu.

Hledání narativů rozvíjí oborové myšlení, hledání narativů globálních je výrazem snahy držet prst na tepu doby, snahou o porozumění světu s oporou o kritickou reflexi dosavadního příběhu, o jeho interpretaci, již můžeme sdílet nebo o níž se můžeme přit.

Jak bylo připomenuto už v textu naší výzvy, narativ může být chápán také jako určitá interpretace dějin nebo příběhu, který byl vytvořen člověkem, skupinou lidí, institucemi nebo populárními médii. Takové narativy můžeme číst, hledat jejich skrytý smysl a možné aktualizace. Zvláště s větším časovým odstupem lze tyto narativy dobře rozeznávat – například Said (1978) takto podrobil kritice pohled západního světa na historii, politiku a kulturu Orientu a odhalil, že apriorní představy Západu nejenže vytvářejí stereotypní a homogenizující vidění jiné kultury, ale také vytvářejí obraz Evropy jako vyspělého, moderního, racionálního a normálního světa a ospravedlňují tak jeho dominanci. Jako narativ je zde odhalen kolonialistický příběh o vyspělém Západu, který oprávněně kolonizuje zaostalý, nemoderní a primitivní Nezápad. Saidova dnes již klasická práce postkoloniálních studií navazuje na dílo Foucaulta, Chomskyho nebo Gramsciho a je typickým plodem postmoderního přístupu. Netřeba dodávat, že rozpoznání podobných stereotypů či celých latentních narativů může být velmi nosné v dnešní situaci, kdy jsme nejen v Evropě svědky jak plodného setkávání kultur, tak i jejich třaskavého či tragického střetu, kdy se obdobné narativy opět šíří z obou stran polarizované společnosti a rozděleného světa.

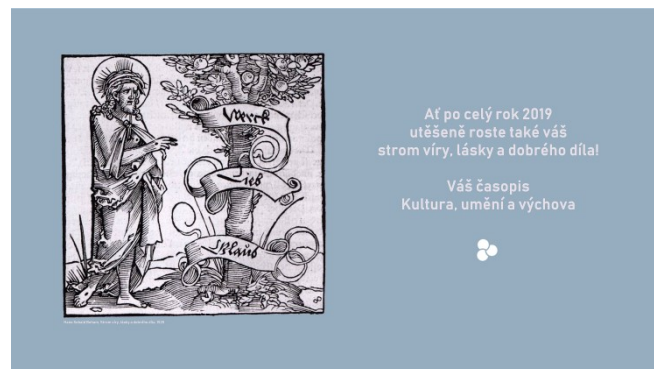
V pedagogickém kontextu nelze nevidět souvislost tématu (globálních) narativů s fenoménem skrytého kurikula, jakéhosi narativu školy, pedagogického systému nebo dílčího vzdělávacího oboru.

Sám pojem *skryté kurikulum* nemá zcela přesné vymezení, pedagogická teorie jej však většinou chápe jako dovednosti a obsahy, které se žáci učí v prostředí školy, aniž by byly popsány v kurikulu předepsaném, oficiálním. Nejedná se

o klasický vzdělávací obsah, spíše o socializaci, o kurikulum sociálních dovedností. Škola je v tomto smyslu médiem informálního učení, kde se žáci během běžných situací a interakcí učí fungovat mezi ostatními, přijímat hierarchie ve skupině a očekávání související s mužskými a ženskými rolemi, s věkem nebo sociálním statutem. Školní třídy jsou prostředím, v němž se žáci učí chápat mechanismy moci, rozpoznávat projevy (ne)spravedlnosti, hodnotu pravidel, kde se učí rozumět různým způsobům komunikace, kde směřují ke konformitě nebo k rebelství, kde se učí chápat a používat strategie zvyšování svého kreditu, kde se snaží najít své místo mezi ostatními, uspět a přežít. V tomto smyslu je zajímavou otázkou, jaké skryté kurikulum nabízejí hodiny výtvarné výchovy, jaké vzory reprezentují učitelé a učitelky výtvarné výchovy, jaké modely myšlení a komunikace, jaké vzory jednání a hodnoty vůbec předává žákům právě náš obor. Určitý narativ je samozřejmě přítomen také v kurikulárních dokumentech a v obsazích školního vzdělávání – tedy v kurikulu oficiálním, ne-skrytém. Nepochybně může být přínosem reflexe toho, jaké ideje, postoje nebo ideologie jsou kurikulem reprodukovány.

Jak upozorňují Karen Hutzlová a Ryan Shin, narativy jsou tvárné, můžeme je měnit nebo zcela přepisovat. Naše výzva k publikování byla tak zároveň výzvou k pojmenování a přezkoumání narativů skrytých ve výtvarné výchově – a také k nové interpretaci výtvarné edukace pohledem různých kultur či skupin lidí. Liší se nějak sdílené narativy ve výtvarné výchově od narativů dominantních? Jsme si jich vůbec vědomi? Existuje něco jako globální výtvarně-pedagogický narativ rozpoznatelný z perspektivy jiných vzdělávacích oborů?

Je zřejmé, že autoři, kteří přijali naši výzvu a zapojili se do přípravy tohoto čísla, se nemohli zhostit všech nastíněných významů tématu, a je téměř jisté, že tímto číslem téma není zdaleka vyčerpáno a budeme dál pokračovat v jeho odborné reflexi. Již nyní nás ale přimělo k tomu, abychom upírali svůj pohled ven, za vlastní hranice, a zároveň abychom reflektovali dění uvnitř. Dnešek je specifický tím, že se na jednu stranu potýkáme s globálními problémy a mnohdy také s rozpory plynoucími z rozdílných názorů na svět a z existujících odlišných ontologických diskurzů, na druhou stranu jsme nuceni reflektovat také vlastní vžité postoje týkající se regionální historie a oborového poznání v tradici té které konkrétní země. Prostřednictvím tohoto čísla se snažíme najít nové a otevřené přístupy ke globálním jevům a chceme se navzájem seznámit s kritickými a teoretickými postoji výtvarných pedagogů – coby pedagogů globálních – k této problematice.

Ať po celý rok 2019
utěšené roste také váš
strom víry, lásky a dobrého díla!

Váš časopis
Kultura, umění a výchova

Kultura, umění a výchova
Odborný recenzovaný časopis

2 / 2018
Roč. 6, č. 2, s. 1-108

Profil časopisu
Redakce a redakční rada
Aktuální číslo
Call for papers
Pro autory
Pro recenzenty
Kontakty
Tiskové výkazy z textů
Archiv čísel v pdf
KVV Pdf UP
Obilay (čtenářů)
Přihlásit se

Globalní narativy ve výtvarné výchově
Text volání redaktorky Petry Šolcové je čtenem k monodiskursivnímu žánru časopisu Kultura, umění a výchova, kterým se periodikem zapojuje do projektu mezinárodního odboru časopis Journal of Cultural Research in Art Education Karen Hutzlovou a Ryanem Shinem. Ideou záměrného projektu je vytvoření sdílené diskuse (formy mezinárodního sdílení) zapojených periodik, kteří by se v uceleném období roku 2018 týkali společného tématu globálních narativů ve výtvarné výchově. Invitace projektu se podle svých slov vyznačují určitou touhou, která mezi odborníky z různých zemí přemýšlí v díle (Petra Šolcová, invitace) – totiž vytvořit z jazykové bariéry a ze skutečnosti, že každý objem oborového učení je publikován v národních jazycích a je tak většinou nedostupný. Záměrem projektu je projekt se alespoň v daném případě a sálit v sítí zapojených periodik sdílet publikovaných studií na celostní téma.

Interkulturní odpověď výtvarné výchovy na éru morální paniky
Anti-imigrační retortika jedné z částí dvojitěho globálního narativu narativu a xenofobie, který má své historické kořeny v evropském kolonialismu a europocentru. V tomto textu jde o první část o to sledovat sdílené kontexty tvorby interpretace společenské krize a zvláštních jazyků konceptů proměňování a mechanismem tzv. morální paniky, která může být chápána nástrojem k posilování a vytvoření velkého žánru ideologických a dezinformačních vyprávění společenské krize a tematicky spojené v posledních letech a v nich vyplývajících diskursů. Ve druhé části příspěvku bude posouzena zaměřená obsazení na interkulturní sdílení a globální na předmět výtvarné výchovy, pro který může být globální narativ narativu a xenofobie posloužit nástrojem a výzvou ke kritickému zprůvodění. Záměrem textu bude analyzovat a analyzovat dva sdílené příběhy. Národní galerie a centra současného umění DOX, kteří byli připsáni jako doprovodný program k výstavě multimediálních umění Ajaj We-we a Terezie Polty.

Softwarové umění jako alternativní přístup k reflexi a užiti digitálních médií ve výuce výtvarné výchovy
Cílem tohoto textu je přiblížit v kritické diskursivní signifikantnosti, globálně na první pohled se zcela zjevně globálního narativu v oblasti výtvarné výchovy, který je spjat s digitálními technologiemi. Součástí globálního narativu je ale utváření pro ozvěny korporace teoretických textů a výzev, které konstruují specifický narativ týkající se role digitálních technologií ve výtvarné výchově a definují možnosti aplikace jazyků učení. První samostatný příspěvek tohoto textu je o roli současného kulturního jevu – diskursu pro náhodný narativ může být také nástrojem naší pozornosti. Aby bylo možné sdílet jako kontext, je nutné zaměřit se na kritické diskursivní koncepty, který natvrdo zakotví v našich životních a signifikantní je ovládnutí – softwar.

Interpretace globálních narativů – hledisko objektivizující a hledisko subjektivní
Text se zabývá interpretací díla Jiliana Rusefildta Aechem. Uvažuje o způsobu vytváření díla, o druhu dvojhlasné exprese. První část metodou konceptuální analýzy (Slavík, Dytrova, Polková, 2010). Ukazuje aktualnost a důležitost globálních narativů a vytváří jejich analýzu, což je k jejich sdílení. Klade si otázku: Jak se sdílejí tyto symboly? Jak se proměňují a jak interpretují a tvoří sdílení? Proto si text věnuje zejména způsobu medializace díla, o kterém uvažuje v alternacích ko-textových a kontextových proměnách. Běhové sdílení exprese prostřednictvím zakotvení v sociálním a kulturním kontextu. Diskutuje dílo, které z nich vyplývá, nadávaje jako situace k řešení problému, nikoliv jako napodobování zmíněných strategií. Zapišete tak čtenosti, porozumění a exprese charakteru této tvorby divergenci ve sdílení vyprávění oze nového postoje, sdílek při reflexi národních témat.

Tvorivost ve výtvarné výchově jako globální narativ
Výtvarná výchova je klíčový náč jakýchkoli jiné předmětů spojená s tvorivostí. Předmět je vyžadován tvorivě myšlením v celém kurikulu a tvorivost náleží mezi sdílené cíle vzdělávání, díky kultuře, sociální a historické zkušenosti tvorivost spojenáme předmětem a uměním a vytvářeme sdílení. Tato zkušenost vytváří sdílené narativy tvorivost ve výtvarné výchově. Narativy náleží mezi primární nároky každého učení, nežadují žádných způsobem zprostředkování komplexní zkušenosti. Díky matně máte zohlednění však nemají být vždy přímé či přímé. Pokusíme se zde sdílet, že tvorivost nematematické praxe-orientální, i se praxí tvorivost ve výtvarné výchově v přiblížení 20. století až do současnosti zásadní proměny. Přezkoumání konceptu výtvarného vzdělávání nastupují myšlenkové proudy, které mají pro výtvarnou výchovu zásadní význam a ovlivňují vzdělávání v oboru. Příspěvek se klade na cíl sdílet proměny konceptů, který považujeme za samostatný a svázaný s oborem tak širokým, že je často považován za synonymum výtvarné výchovy.

Další články
Globalní narativy ve výtvarné výchově
Interkulturní odpověď výtvarné výchovy na éru morální paniky
Softwarové umění jako alternativní přístup k reflexi a užiti digitálních médií ve výuce výtvarné výchovy
Interpretace globálních narativů – hledisko objektivizující a hledisko subjektivní
Tvorivost ve výtvarné výchově jako globální narativ
Perception of contemporary art works in art education
Artifakt a podpora díla ze sociální zvyklostního prostředí
Přehled čtenosti České sekce INSEA k roku 2018
Art & Contemporary Music
Umělecké dílo jako médium sdílení evropského identit
Sdílení imaginace / st.
celostní publikace výtvarných prací díla a mladší, 2019
Zprávy z Asociace výtvarných pedagogů

Archiv starších čísel
1 / 2018
2 / 2018
1 / 2017
2 / 2017
1 / 2016
2 / 2016
1 / 2015
2 / 2015
1 / 2014
2 / 2014
1 / 2013

Jaké „globální narativy“ jsou nakonec v tomto čísle časopisu *Kultura, umění a výchova* tematizovány a jaké odstíny možných významů termínu *globální narativ* autoři preferovali?

Jedním z významných a zneklidňujících globálních narativů je zajisté narativ rasismu a xenofobie. V textu s názvem *Interkulturní odpověď výtvarné výchovy na éru morální paniky* se mu věnují autoři Irena Paroubková a Michal Trčka. Ve spojení s jevem tzv. morální paniky, již dnes můžeme sledovat v řadě přebujelých podob nejen u nás, je téma závažnější o to více. Morální panika je stavem vyhozených reakcí větší nové populace vůči určité skupině – reakcí založených na klamném dojmu, že chování nějaké jiné skupiny je ohrožující, asociální, či přímo deviantní – a podkopává hodnotové základy společnosti. V éře masivního zneužívání síťových médií, konspiračních teorií, fake news a vůbec post-pravdy je sám jev morální paniky symptomatický a bylo by možné považovat jej za globální narativ svého druhu – ve smyslu opakujících se reakcí na nové skutečnosti, jež by sice za normálních okolností byly většinou považovány za ultrakonzervativní nebo extremistické, za jiných okolností – jež se mohou proměnit překvapivě rychle – však silně rezonují a strhnou většinu k hysterii a pocitu morálního úpadku a ohrožení. (Ke skutečností, na něž dnes nejen česká společnost reaguje morální panikou, patří – kromě migrace a islámu – emancipace a zrovnoprávnění určitých sociálních skupin, nová média a technologický pokrok, změny v postavení minoritních skupin ve společnosti a jejich legislativní uchopení, konkrétně např. stejnopohlavní manželství, možnost oficiálního uvedení „jiného“ pohlaví apod.; nejnověji se u nás stal předmětem morální paniky „gender“, resp. blíže nespecifikovaná „genderová ideologie“ spolu s feminismem.)

Právě v kontextu morální paniky sledují Irena Paroubková a Michal Trčka současnou anti-imigrační rétoriku – ukazují přitom, že se jedná o problém, který má své historické kořeny v evropském kolonialismu a eurocentrismu, a sledují základní kontury tvorby interpretace uprchlické krize se stereotypními a dezinformačními vyobrazeními. Ve druhé části studie zaměřují pozornost obecně na interkulturní edukaci a především na předmět výtvarné výchovy, pro který může být globální narativ rasismu a xenofobie podstatným tématem a výzvou ke kritickému zpracování. Globální narativ tedy tito autoři chápou jako „specifické výpovědi rozšířené ve velkém měřítku v různých částech světa, které zahrnují jak realizaci skrze mluvu, psaní či různé typy zobrazování, ale jsou to také formy sociální praxe. To znamená, že užívání tohoto narativu můžeme vnímat jako způsob myšlení a chování lidí či jejich východiska, které mohou ovlivňovat také

jejich jednání. Tento pojem má tedy blízko k pojmu *diskurs*“. Po všech stránkách podnětný text nabízí rovněž analýzy dvou vzdělávacích projektů Národní galerie a Centra současného umění DOX, které byly připraveny jako doprovodný program k výstavám multimediálních umělců Aj Wej-weje a Daniela Pešty – jejichž dílo globální narativy ukazuje v syrové podobě.

Snaha o reflektování viditelných i skrytých narativů je důležitým rysem současného umění. Není proto náhoda, že se v našem čísle vícekrát objevují analýzy uměleckých projektů, jež tyto narativy zviditelňují. Nejlepším příkladem mohou být umělecké projekty Juliana Rosefeldta, jež analyzuje Kateřina Dytrtová ve své studii *Interpretace globálních narativů – hledisko objektivizující a hledisko subjektivní*. Naši pozornosti nabízí Rosefeldtovo dílo *Asylum* a ukazuje, jak autor hrou se stereotypy a prekoncepty diváků konstruuje konkrétní významy, jež lze považovat za velmi aktuální globální narativy. Text si všímá také způsobu medializace díla a sleduje expresivní proměny zakotvené v proměnlivém sociálním a kulturním kontextu. Edukační úlohy, které lze navrhnout na základě interpretace díla, nabízí autorka jako podněty k řešení problému, jako prostředek společenské proměny na základě reflexe nadosobních témat.

Reflexí umění se zabývá rovněž Adam Franc, který ve své studii s názvem *Softwarové umění jako alternativní přístup k reflexi a užití digitálních médií ve výuce výtvarné výchovy* představuje a kriticky hodnotí signifikantní, přestože na první pohled skrytý globální narativ, jenž je spjat s digitálními technologiemi a s předpokladem jejich bezpříznakovosti, neutrálnosti. Slosloví *globální narativ* autor používá „pro označení korpusu teoretických textů a výroků, které konstruují specifický narativ týkající se role digitálních technologií ve výtvarné výchově a definují možné způsoby jejich užití“. Adam Franc ukazuje, že nové technologie je třeba – stejně jako jakýkoliv jiný projev lidské kultury – podrobovat kritické reflexi a odhalovat např. „přednastavení“ konkrétních nástrojů nebo stereotypy a modely užívání nových technologií. Jádrem studie je představení software artu, v němž je daný narativ tematizován – např. úspěšnými uměleckými strategiemi, jako je znejistění diváka, práce s poruchou a chybou, zviditelňování činnosti softwaru apod.

Své globální narativy má nejen společnost jako celek (zviditelňují a reprodukuje je média, vzdělávací systém, instituce apod.), ale i její dílčí obory. V kontextu našeho oboru nelze myslím najít trvalejší narativ, než je tvořivost. Je proto potěšující, že můžeme čtenářům nabídnout zvláštní studii věnovanou právě tomuto tématu. Autorka Kateřina

Štěpánková ve svém textu nabízí úvahy nad tvořivostí pojímanou právě jako globální narativ – tedy nikoliv jako atribut výtvarné práce, prostředek dosahování edukačních, sociálních či ekonomických cílů, ale samotný narativ tvořivosti jako kulturní schéma, jež je široce sdíleno, jež vysvětluje a zároveň utváří lidské znalosti a zkušenosti a transformuje je do vyprávění.

Ukazuje, že narativy náleží mezi primární zdroje lidského učení, neboť jednoduchým způsobem zprostředkovávají komplexní zkušenosti, a že díky značné míře zobecnění nemusí být vždy přesné či pravdivé. Autorka poukazuje na to, že tvořivost nezastupuje pouze originalitu a že se pojetí tvořivosti ve výtvarné výchově v průběhu 20. století až do současnosti zásadně proměnilo. Prezentované koncepty výtvarného vzdělávání zastupují myšlenkové proudy, které měly pro výtvarnou výchovu zvláštní význam a ovlivnily vzdělávání v oboru. Příspěvek si klade za cíl ukázat proměnu konstruktu, který považujeme za samozřejmý a svázaný s oborem tak těsně, že je často považován za synonymum výtvarné výchovy. Jak je vidět, i zde platí derridovské konstatování, že všude můžeme sledovat neustálý pohyb významů a že ani to, co se v oboru jeví jako stabilní, není nikdy plně ustáleno.

Monotematické číslo věnované narativům neobyčejně dobře doplňuje také *Prohlášení osobností České sekce INSEA k roku 2018*, které rádi zveřejňujeme jako důležitý oborový dokument.

I když prohlášení vzniklo nezávisle na naší výzvě a v rámci České sekce INSEA vznikalo poměrně dlouhou dobu během roku 2018, také ono pojmenovává určité společenské a oborové narativy a zaujímá k nim kritické stanovisko, konkrétně zejména „k projevům nízké kultury společenské diskuse, nebo dokonce k protofašistickým a jiným neblahým společenským tendencím, které dnes můžeme sledovat“. A naopak vyzdvihuje oborová specifika a může tak – do jisté míry – reprezentovat společenské a oborové narativy a sdílené postoje týkající se naší historie a oborového poznání v tradici naší země. Jsou jimi příběh národa, který je vlivem svého geopolitického postavení nucen čelit tlakům mocností a který opakovaně ztrácel svobodu a autonomii – ale také národa, který se právě nyní rozhoduje, zda se přikloní k západnímu typu liberální demokracie, nebo zda si zvolí populismus, sovětský výklad příběhu naší historie a cestu zpět k východní autokracii. A také příběh o osvobozující síle umění, o umění a výtvarné výchově jako cestě k vnitřní svobodě, duchovní hloubce,

angažovanosti, humanitě. Jak dalece jsou tyto narativy konstruktem, či skutečností, případně který z mnoha možných příběhů se do budoucna stane tím dominantním, ukáže další vývoj. Lze samozřejmě očekávat také nástup narativů nových, stejně jako revokace a posuny těch stávajících.

Nové číslo našeho časopisu toho nabízí ještě mnohem víc a čtenáři v něm jistě najdou řadu dalších zajímavých podnětů. Snad se tak podaří naplnit původní záměr a náš český příspěvek do mezinárodního projektu budou čtenáři považovat za přínosný. A pokud ve vybraných textech nějaký důležitý narativ chybí, neváhejte se přidat do další diskuse nad tímto důležitým tématem – vítány jsou samozřejmě také polemické příspěvky. Každopádně nepřestávejme se dívat pod povrch – ostatně jak připomíná Derrida, „vše je text“ a vše je tedy určeno ke čtení. Čtème tedy skutečnost – a hovořme s ostatními o tom, co jsme přečetli.

*Z editoriału Petry Šobáňové,
vedoucí redaktorky časopisu Kultura, umění a výchova*

*Plnou verzi časopisu – včetně archivních článků – lze najít
na adrese www.kuv.upol.cz.*

ZAJÍMAVÁ PUBLIKACE Z OBORU VIDEOHERNÍ KULTURY

Český teoretik videoher Jaroslav Švelch vydal u prestižního světového nakladatelství MIT Press svůj výzkum videoherní kultury v poslední dekádě existence komunistického Československa.

SLEDUJTE AKTIVITY FRESH EYE!

Proč Fresh Eye?

Prosazujeme nový a svěží pohled na obrazy všedního dne a populární vizuální kultury. Nebojíme se překračovat hranice mezi „vysokým“ a „nízkým“ – masovým, reklamním i uměleckým obrazem. Balancovat na hraně nás baví!

Co je Fresh Eye?

Fresh Eye je platforma pro rozvoj a propagaci studia vizuální kultury. V rámci pravidelných měsíčních přednášek dává prostor mladým teoretikům, umělcům, kurátorům, žurnalistům a kreativcům. Buduje online knihovnu audiovizuálního a textového materiálu. Pro studenty vysokých škol vyhlašuje soutěž Jeden pohled nestačí a edukaci na středních školách se věnuje prostřednictvím workshopu Základy vizuální komunikace.

Nejbližší akce:

Obraz versus afekt 22. 1. 2019 od 19:00

Více informací na Facebooku nebo na stránkách <http://fresh-eye.cz/>

VYŠLO NOVÉ ČÍSLO SLOVENSKÉHO ODBORNÉHO ČASOPISU ESPES

Electronic magazine of the Society for Aesthetics in Slovakia

ESPES has just published its latest issue at <https://espes.ff.unipo.sk/index.php/ESPES>.

We invite you to review the Table of Contents here and then visit our web site to review articles and items of interest.

ESPES

Vol 7, No 2 (2018)

Table of Contents

<https://espes.ff.unipo.sk/index.php/ESPES/issue/view/14>

Vol 7, No 2 (2018)

Full Issue

[View or download the full issue](#)

Editorial

Lukáš Makky & Jana Migašová

Articles

Musical Idioms as Meaningful and Expressive Constants.

Marek Piaček: Apolloopera | A Melodrama about Bombing for the Choir, Actor and Trombone

Renáta Beličová & Katharina Grosse: Conceptual Analysis of the Selected Work

Kateřina Dytrtová: The Problem of Aesthetics Experience in Contemporary Art

Katarína Ihringová: European Thinking and the Study of World Art from a Natural Perspective

Ancuta Mortu

Book Reviews

SOŠKOVÁ, J. (2017): Aesthetics and Philosophy of Art of Svätopluk Štúr (Věra Beranová)

TŘEŠTÍK, M. (2016): Art of Percieve Art. Guerilla Writing about Art (Renáta Kišoňová)

MAKKY, L. (2017): The Image, Art and Culture of Iron Age in Slovakia: Artistic and Aesthetic Approach (Jana Migašová)

Adrián Kvokačka

Mgr. Adrián Kvokačka, PhD., je redaktorem časopisu ESPES: Journal of Society for Aesthetics in Slovakia, který vychází péčí Institute of Aesthetics and Art Culture, Faculty of Arts, University of Presov in Presov.

ZAJÍMAVÉ PUBLIKACE Z OBORU

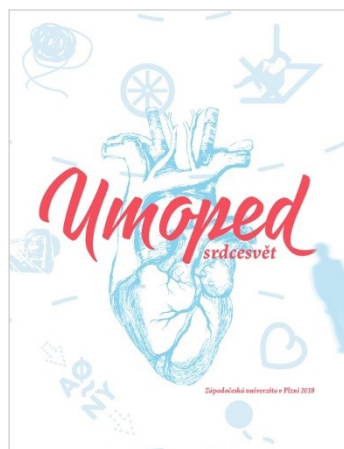
GÉRINGOVÁ, Jitka, ed. a MLADIČOVÁ, Iva, ed. *Působit, klást překážky, vyjít vstříc: rozhovory s výtvarnými umělci na téma jak učit umění*. Ústí nad Labem: Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, 2016. 255 s. ISBN 978-80-7561-042-3.

Publikace je kolektivním dílem, jež vzniklo na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Obsahuje rozhovory s významnými výtvarnými umělci na téma jak učit umění. K tematickým okruhům, kolem nichž se odvíjely zaznamenané rozhovory, patřila vlastní žákovská zkušenost umělce,

postoje k roli pedagoga, podoby vlastní práce se studenty a formy výuky umění nebo osobní tvůrčí postoje a jejich vliv na pedagogické působení v praxi. Mezi umělci, kteří se podělili o své zkušenosti a názory, nechybí např. Aleš Veselý, Stanislav Kolíbal, Milan Knížák, Kurt Gebauer, Magdalena Jetelová, Jiří Kovanda, Jiří David, Margrita Vilová Vlaský, Martin Meiner, Michael Gabriel, Milana Dopitová, Federico Díaz a další.

UHL SKŘIVANOVÁ, Věra, ed. *Umoped / srdcesvět*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2018. 147 s. ISBN 978-80-261-0788-0.

Publikace je originálním katalogem Katedry výtvarné výchovy a kultury Fakulty pedagogické, Západočeské univerzity v Plzni. Kromě úvodního slova Kurta Gebauera katalog obsahuje sumaryzující text o historii a současnosti katedry z pera Věry Uhl Skřivanové a Rudolfa Podlip-

ského, dále rozhovory s umělci, kteří na katedře působí, texty z oblasti didaktiky výtvarné výchovy, medailony členů katedry a bohatou obrazovou přílohu.

VÝZVA K ÚČASTI NA PŘEHLÍDCE VÝTVARNÝCH PRACÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE

Sdílená imaginace | 16. celostátní přehlídka výtvarných prací dětí a mládeže, Zlín 2019

Vážení výtvarní pedagogové všech stupňů a typů škol (MŠ, ZŠ, G, SŠ, ZUŠ...), mimoškolních zařízení a galerií!

Srdečně vás zveme k účasti na 16. celostátní přehlídce výtvarných prací dětí a mládeže, která se koná u příležitosti 59. ročníku Zlínského filmového festivalu 2019!

Výstava výtvarných kolekcí vašich žáků na téma SDÍLENÁ IMAGINACE bude instalována v budově Fakulty humanitních studií ve Zlíně 24. května – 7. června 2019, kde se mohou uplatnit sofistikované a cíleně obsahově koncentrované celky. Vystaveny budou všechny kolekce výtvarných prací dětí a mládeže na téma SDÍLENÁ IMAGINACE přihlášené elektronickou formou a přivezené nebo zasláné do Zlína v uvedeném termínu.

K tématu přehlídky je k dispozici dokument, který téma SDÍLENÁ IMAGINACE nahlíží z různých úhlů pohledu.

Důležité termíny:

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA – VÝSTAVA VÝTVARNÝCH PROJEKTŮ

24. května – 7. června 2019

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ VČETNĚ VERNISÁŽE

24. – 26. května 2019

ELEKTRONICKÁ EVIDENCE KOLEKcí VÝTVARNÝCH PRACÍ

4. – 24. března 2019 (bude upřesněno)

FYZICKÉ ZASÍLÁNÍ NEBO PŘIVEZENÍ KOLEKcí VÝTVARNÝCH PRACÍ DO ZLÍNA

25. března – 5. dubna 2019 (bude upřesněno)

MÍSTO KONÁNÍ

Zlín, Fakulta humanitních studií (Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně), Štefánikova 5670

PŘIHLÁŠKA PROJEKTŮ NA PŘEHLÍDKU, PŘIHLÁŠKA ÚČASTNÍKA ROZBOROVÉHO SEMINÁŘE

Obě přihlášky najdete od ledna 2019 na portálu vytvarne-prehlidky.cz.

TĚŠÍME SE NA VAŠI ÚČAST A NA VAŠE VÝTVARNÉ PROJEKTY S DĚTMI A MLÁDEŽÍ!

Mgr. Jana Randáková

16. celostátní přehlídka výtvarných prací dětí a mládeže Zlín 2019

K tématu SDÍLENÁ IMAGINACE

Imaginace je schopnost člověka vyvolávat v mysli představy či obrazy. Zahrnuje vzpomínky, denní snění, fantazii a sny, umocňuje zážitky. Je významným pramenem poznání a zdrojem vědecké i umělecké inspirace a neodmyslitelnou součástí života člověka. Je také prvotním příjemcem našich bezprostředních pozorování světa, jenž nás obklopuje – to, co chápeme jako otisk skutečnosti, je totiž utvářeno z lidské imaginace. Obrazy nejsou vyjádřením skutečnosti, ale projevem a formováním imaginativních představ, pocházejících z našich interakcí se světem. U každého z nás jsou tyto představy jedinečné a nezastupitelné. Obrazy tak pomáhají i v kooperaci a koordinaci našich představ s představami ostatních a činí tak jednotlivé představy společně akceschopnými. Je proto důležité, aby každý ovládal takové způsoby vizuální tvorby, jimiž by vlastní obrazné představy dokázal mezi ostatními uplatnit.

Co si pod tématem představují výtvarní pedagogové?

Květa

Současný vnitřní svět dítěte je do značné míry ovlivněn používáním tabletů a mobilů od raného věku. Zejména v představivosti se odráží vliv digitálních technologií. Děti vše s oblibou sdílejí a společně zažívají, navzájem si všechny vjemy, případně prožitky předávají. Dětská výtvarná tvorba v sobě nese nové „digitální“ stopy. Prchavé okamžiky jejich rychlého pohybu po displejích mobilů, věčné klikání na internetu – to vše se odráží v dětské mysli. Jakákoliv manipulace s fotografiemi, tvorba drobných videí rozšiřuje možnosti vytváření nových představ. Děti po předchozích zkušenostech všechen získaný materiál různě přetvářejí a vytvářejí si nové představy. Schopnost člověka vyvolávat v mysli představy či obrazy, které se mohou vázat k předchozí zkušenosti jako vzpomínky je podstatou tématu přehlídky Sdílená Imaginace. Imaginace a její sdílení, sdílení výtvarné formy a obsahu digitální doby a digitální možnosti výtvarné tvorby.

*Sdílujeme si vzájemně svoje myšlenky, představy, sny, vize... formou rozhovorů, dopisů, e-mailů, SMS, na FB, přes instagram... slovně, v textech či vizuálně... obrazem, videem, filmem... popisujeme, vyprávíme je konkrétně nebo v symbolech... To, co se nám odehrává v našich myslích, zkusme převést do podoby sdílení, vnímaného našimi smysly... do jakékoli podoby vizuálního umění... pokusme se sdílet a podělit se o naši imaginaci (fantazii) s ostatními...
viz Maturitní práce z výtvarné výchovy Místo ke snění - animovaný film*

Simona

Lenka

*Imaginace: představa, sen, fantazie, denní snění,
obrazy v naší mysli, přetváření běžného v nezvyklé, řetězení představ*

*Sdílení: interakce s druhou osobou, skupinou, s uměleckým dílem, s učitelem,
s jinými institucemi, na sociálních sítích, konfrontace, kooperace,
veřejný prostor (performance, instalace)*

Dana

Zde jsou jména umělců, kteří by se mohli hodit ke Sdílené imaginaci - metoda nebo proces, kdy žáci sdílí své zkušenosti a představy a navzájem se tímto způsobem obohacují.

Jan Švankmajer

Petra Oriešková

Jaroslav Vožniak

Václav Tikal

Martin Mainer

Jiří Petrbok

Toyen

Stanislav Podhrázký

Zbyšek Sion

Petr Pastrňák

Vladimír Novák

Jindřich Štýrský

Jiří Sopko

Bedřich Dlouhý

František Skála

Pavel Mrkus

Markéta

Doporučuji si přečíst diplomovou práci **Imaginace ve výtvarném umění**.

Autorka **Mgr. Hana Dočkalová** se zabývá pojmem imaginace z psychologického a filosofického hlediska. Z pohledu vývoje osobnosti dítěte nahlíží funkci imaginace v souvislosti s filmovou a audiovizuální produkcí. Na vybraných ukázkách zkoumá vztah imaginace a filmové a audiovizuální tvorby. Ukázky zahrnují experimentální film a animaci, surrealistickou a avantgardní tvorbu a videoart. Také uvádí didaktické příklady z praxe. K pozornosti doporučuji zejména kapitulu 1. Teoretická část, která poskytuje základní vhled do vymezení pojmu imaginace. Jako jednoho z autorů uvádí Gastona Bachelarda a jeho knihu *Poetika snění*, které společně s *Poetikou prostoru* (zde se neuvádí) patří k vrcholným dílům, ve kterých se autor zabývá obrazností. Ke snění (na rozdíl od nočního nevědomého snu) přistupuje jako k vědomé činnosti.

Text práce je ke stažení na: [Univerzita Karlova Repozitář závěrečných prací](#)

Honza

Imaginace = představivost, představa, obraz - je jen v mé hlavě, je individuální, svobodná, nemá hranice - ještě není pojmenovaná. Není důležité, odkud pochází, kudy se pohybuje ani kam směřuje. V představách můžeme vše. Představy se mohou svobodně proměňovat, vyvíjet, měnit.

Co by se stalo/mohlo stát, kdyby...? Co by z toho bylo/mohlo být...? Jak by to mohlo vypadat...? Jak by to mohlo fungovat...?

Sdílet představu znamená otevřít prostory mé představivosti jiným. Umožnit ostatním vstoupit do mého vnitřního světa. Nabídnout moji obraznost. Umožnit sdílet mou duševní aktivitu, mé interakce.

Milan Kundera píše v knize Život je jinde: „A zapamatuj si, že malíř není na světě, aby něco obkresloval, nýbrž aby na papíře vytvořil svět svých čar.“ Umberto Eco říká v jednom z esejí: „Pokud jste v životě neustále v interakci s různými věcmi, vše se neustále mění...“

Odkazy pro inspiraci

[Cesty imaginace v Roudnici](#)

[Síla imaginace](#)

[V rajské zahradě imaginace Michala Gabriela](#)

[František Skála Jízdárna](#)

[Divadlo Drak Černošská pohádka](#)

[Trnka ve službách imaginace putuje světem](#)

[Matyáš Trnka](#)

[Jan Švankmajer](#)

[Tim Burton osobně v Praze představuje další střípky své imaginace](#)

[Signal festival, Imaginace dialogu](#)

[Pražská imaginace](#)

[Výstava autorských knih Místo pro imaginaci v Národní knihovně](#)

[Roman Franta](#)

[Když se potkají Warhol a Mario: Videohry a umění](#)

[Na plovárně Adriena Šimotová](#)

[a další](#)

Alena

*Rozdíly ve vnímání téhož, pohled na neobvyklé,
společná tvorba, specifika generačního vnímání skutečnosti,
konfrontace díla s diváky, posluchači...*

Objevuj a poznávej. To je hlavní výzva a především ústřední téma nadcházejícího 59. ročníku Zlín Film Festivalu 2019. Zvolený cestovatelský motiv festivalu se váže k nadcházejícím stým narozeninám slavného cestovatele, dobrodruha a spisovatele Miroslava Zikmunda.

Sdílená imaginace. To je ústřední téma nadcházející 16. celostátní přehlídky výtvarných prací dětí a mládeže 2019. Zvolené téma se váže k představivosti a k fenoménu doby - sdílení.

Objevuj, a poznávej + Sdílená imaginace

Cestuj a objevuj přírodu, rostliny, zvířata, lidi..., fantazíruj o krajinách, známých i neznámých zemích, společenstvích, světech..., objevuj své individuální schopnosti, možnosti, sny, záměry..., ztvárňuj své představy, vzpomínky, sdílej je s ostatními, představuj si, jak co vypadá, jak by to vypadalo, kdyby..., vytvoř to, variuj to, představ si, co by se s čím dalo dělat, jak by to mohlo fungovat, nech se inspirovat ostatními, představ nové varianty, jak se změnilы tvé představy po tom, co...

Jak to vyjádřit:

Animuj, bloguj, cestuj, debatuj, diskutuj, experimentuj, fázuj, filmuj, fot, hledej, hraj, hýbej se, komunikuj, kopíruj, kresli, lajkuj, lep, maluj, měň, modeluj, nalepuj, nanášej, naslouchej, natáče, objevuj, otevři, ozvuč, piš, pixeluj, popisuj, posílej, poslouchej, postav, pusť, povídej, pošli, prozkoumej, přečti si, představ si, předved', přemýšlej, rozbal, rozeber, rozostři, rozpoj, rýpej, říkej, sbírej, sděl a sdílej, sepiš, sešivej, seznam se, skákej, skládej, spojuj, spolupracuj, stříhej, tanči, tiskni, tluč, tvoř, válej, vkládej, vnímej, vyhledej, vyprávěj, vystřihuj, vysvětli, zabal, zaměň, zamysli se, zaostři, zapoj, zavři, zkoušej, zpívej...

Objevuj, jak sdílet imaginaci.

Jana

ZPRÁVY Z ASOCIACE VÝTVARNÝCH PEDAGOGŮ

Ve dnech 14. – 16. 9. 2018 se v Praze konal seminář Asociace výtvarných pedagogů. Přes 50 účastníků-pedagogů ze základních, středních a základních uměleckých škol i středisek volnočasových aktivit z celé republiky vyslechli přednášky Mgr. J. Randákové i doc. PhDr. J. Vančáta, Ph.D., prohlédli si nesmírně inspirující výstavu španělského architekta, inženýra a umělce Santiaga Calatravy. Samozřejmě tedy nechyběl malý workshop vedený lektorským oddělením GHMP v čele s Mgr. Lucií Haškovcovou.

Z workshopu pro účastníky semináře Asociace výtvarných pedagogů, foto archiv asociace

V sobotu následovalo setkání s velice milým hostem – fotograf Robert Vano dvě hodiny promítal své snímky a k tomu vyprávěl o svém životě – úžasný zážitek! Navázalo milé již několikáté setkání s galeristou Zdeňkem Sklenářem, a to v jeho nové galerii v Mikulandské ulici na výstavě plastik Karla Malicha. Den byl zakončen další prohlídkou výstavy – tentokrát Srst ve městě Markéty Hlinovské v Colloredo-Mansfeldském paláci a následným workshopem vedeným opět lektorským týmem z GHMP.

Poslední den patřil Museu Kampa s komentovanou prohlídkou výstavy Cecil Beaton – Fotograf královen, ještě předtím jsme měli možnost prohlédnout si nově zrekonstruovanou nedalekou Werichovu vilu.

Znáčná část účastníků se přímo na této akci přihlásila na společnou prohlídku výstavy Františka Kupky ve Valdštejnské jízdárně, kterou nás dne 3. 11. 2018 velice zasvěceně provedla Mgr. Monika Švec Sybolová – pro velký zájem se podařilo domluvit ještě další termín na 12. ledna – a i ten již je beznadějně obsazen.

Pod vedením lektorky Moniky Švec Sybolové se během roku 2019 uskuteční ještě komentovaná prohlídka výstavy Josef Šíma: Cesta k Vysoké hře, která je do února k vidění v Moravské galerii v Brně a poté se přesouvá do Prahy.

Z prohlídky výstavy Františka Kupky ve Valdštejnské jízdárně; foto archiv Asociace výtvarných pedagogů

Přípravný tým v čele s paní Alenou Hůrkovou velice děkuje za spontánní kladné ohlasy všem účastníkům, máme radost, že se takováto inspirující setkání s významnými osobnostmi daří organizovat a že se setkáváme s úžasnou vstřícností a podporou spolupracujících institucí – z nich bychom rádi jmenovali především Galerii hlavního města Prahy.

Václava Zamazalová

Mgr. Václava Zamazalová je členkou výboru České sekce INSEA a zároveň působí v Asociaci výtvarných pedagogů.

OHLÉDNUTÍ ZA OLOMOUCKOU PŘEHLÍDKOU VÝTVARNÉHO PROJEVU ŽÁKŮ A STUDENTŮ

**Olomoucké bienále 2018 – třináctý ročník
soutěžní přehlídky výtvarného projevu žáků
a studentů olomouckého regionu | Galerie UC UP.
Vernisáž proběhla 8. 11. 2018, výstava byla k vidění
do 30. listopadu 2018.**

Vstupuji do barvami zalitého prostoru Galerie UP Olomouc, kde děti MŠ, žáci a studenti olomouckých škol a volnočasová zařízení představují svá díla, obrazy, kresby, grafiky, dřevěné i drátěné objekty, soubory maleb i ucelené projekty. Z mnoha vystavených prací vám představím tři témata.

Neobvyklý nápis červenou tuší na dřevorytu „ÚKOL: Musíš utéct STICKMANOVI! V cíli na tebe čeká domeček s kočičkou.“ mne ihned vtáhl do děje stolní hry, kterou si děti vymýšlely a tesaly do dřeva v dřevodílně DDM Olomouc pod vedením Hany Teplé. Jednotlivé ostrovy (dřevořezy) jsou otisknuté na rozměrném režném plátně. Dřevěné figurky, které si děti také vyřezávaly, se pohybují po jednotlivých ostrovech přísně podle pravidel.

Pohled do výstavy Olomoucké bienále 2018 v Uměleckém centru UP v Olomouci, dole ukázka dřevorytu vzniklého v dřevodílně DDM Olomouc pod vedením Hany Teplé, foto Vladimír Janek & Šárka Marxová Kvochová

Cesta jablka vás zaujme svým názvem a barevností. Jak takové malby dostaly své jméno? Představuji si paní učitelku Moupicovou, jak ve škole v Holicích začíná hodinu... „Děti, zavřete oči. Jak voní tajemství?“ Paní učitelka otevře tašku plnou jablíček... Děti hádají, co je to za vůni. Každý si vezme jablíčko a studuje škálu červených barev. Děti malují červené odstíny temperou na velké formáty. Po zaschnutí vrstvy vypustí jablíčka namočená do barvy na cestu po papíře...

Procházím dál kolem souboru maleb s názvem Tajemství kamene. Paní učitelka mi prozradila, že do hodiny přinesla bednu s tmavou horninou a úlomky kamenů z lomu.

Vyprávěla dětem o kopci Kozákově v Českém ráji a pověst o tom, jak jeden pasáček přišel k bohatství. Děti pod lupou zkoumaly kamínek, který si vybraly a kreslily zvětšeninu tužkou. Paní učitelka kladla důraz na umístění tvaru do formátu. Malovaly anilínovými barvami a pečlivě míchaly barvy. Namalované polodrahokamy pak přetřely disperzním lepidlem.

Nahoře ukázky z projektu Cesta jablka vzniklého pod vedením Ludmily Moupicové, dole pohled do výstavy Olomoucké bienále 2018 a na prezentaci projektu Studia Experiment, foto Vladimír Janek & Šárka Marxová Kvochová

Jak asi vznikne abstraktní obraz V kůře? Dívám se na dílo Kristiny Nevrlé z gymnázia Hejčín, které vzniklo v hodinách paní učitelky Ivy Zatloukalové. „Na kmen stromu jsme připíchli papír. Děti se zavřenými očima přejížděly rukama kůru a zkoumaly ji hmatem. Zvláště se vrtaly v těch prohlubních, dutinkách a prasklinách kůry borovic a bříz. Pak jsme chvíli mluvili o jejich strachu z obyvatel kůry, kteří žijí ukrytí ve tmě dutin. Mluvili jsme o vzniku frotáže a o abstrakci. Použili jsme hmat pro vytlačování povrchu kůry do papíru, přejížděli pastelem a zachycovali „ornament“ kůry. Do dutinek nepřichází světlo, není do nich vidět, a to může působit tajemně, použili jsme proto pro výtvarné dotvoření černý

fix. Vznikla abstraktní dílka, která ničím nepřipomínají viditelnou skutečnost. Různé ornamenty kůry.“

U okna visí zvláštní kroucené objekty, pod nimi soubor reliéfů Hvězdné dráhy a Souhvězdí. „S dětmi jsme si povídali o souhvězdích starověkých i souhvězdích, která byla objevena v pozdějších dobách. Lidé jim dávali jména podle jejich seskupení. Děti si vymýšlely svoje vlastní souhvězdí. Zkoušeli jsme ohebnost dřeva nad párou, tím vznikly dráhy hvězd. Jednotlivé hvězdy děti vytvářely z pilin spojených lepidlem,“ vysvětlila mi Hana Teplá z DDM Olomouc.

Nahoře ukázky z projektu *Bezpředmětné a přece krásné* ZŠ Dr. Hrubého Šternberk, dole ukázka z projektu *Tajemství kamene*, foto Vladimír Janek & Šárka Marxová Kvochová

Se zájmem si prohlížím nápady Studia Experiment a jejich originální projekt z letního výtvarného tábora.

Z nových médií zmiňuji fotografické portréty Violy Hubáčkové z DDM Olomouc a skvělý film „Svědomy“ Daniela Danduly, studenta Gymnázia Hejčín, promítaný na vernisáži v divadelním sále. Daniel překvapil výborně zpracovaným hraným filmem s výtvarnými prvky.

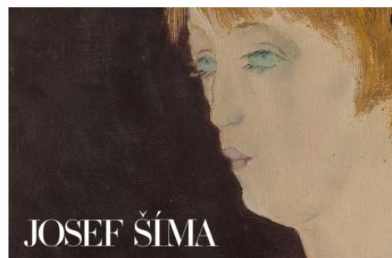
Výstava byla oslavou výtvarných pedagogů, jejich skvělých nápadů a ohňostrojem dětské fantazie. Je příjemné se vzájemně inspirovat a nasát atmosféru tvoření.

Šárka Marxová Kvochová

Mgr. Šárka Marxová Kvochová je výtvarná pedagožka působící v Domě dětí a mládeže Olomouc.

POZVÁNKA NA VÝJIMEČNOU VÝSTAVU DO MORAVSKÉ GALERIE V BRNĚ

Josef Šíma: Cesta k Vysoké hře

Informace

Výstava
26/10/2018 - 24/2/2019

Kurátor
Petr Ingerle, Anna Pravdová

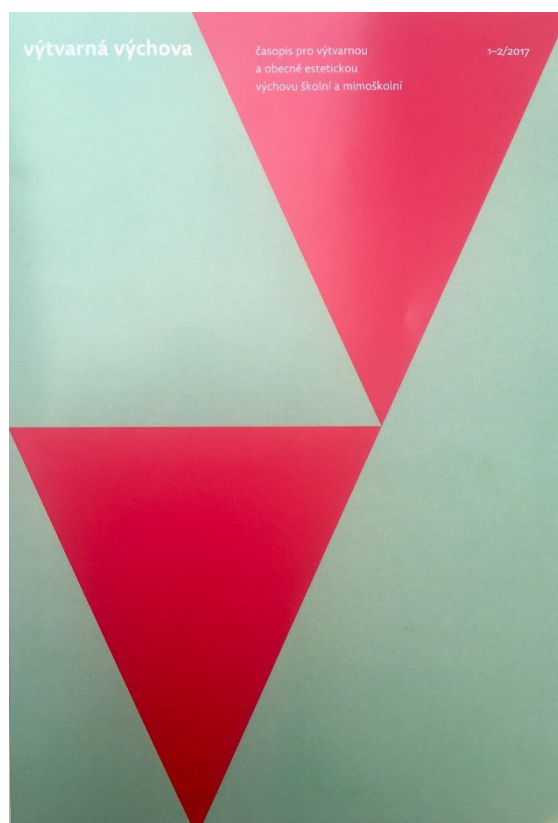
Grafická úprava
Grafický design Lukáš Kijonka

Architekt
Zbyněk Baladrán

K VÝSTAVĚ BYL VYDÁN KATALOG JOSEF ŠÍMA: CESTA K VYSOKÉ HŘE

SLEDUJTE ZAJÍMAVÉ OBOROVÉ TITULY

Flash Art

👍 Páči se mi to 1.9 tis.

THE WORLD'S LEADING ART MAGAZINE Czech & Slovak Edition

NOVINKY

MAGAZÍN ▾

O NÁS ▾

NEWSLETTER

ENGLISH ▾

2%

🔍

Aktuální číslo

Flash Art Czech & Slovak Edition

No. 49

Volume XIII

September - October 2018

150 Kč / 5,50 €

POZVÁNKA NA KONFERENCI

Design and Digitization | Duesseldorf,
8–9 Nov 2018

Hochschule Düsseldorf, Peter Behrens School of Arts,
Fachbereich Design, Münsterstraße 156, 40476 Düsseldorf

Internationale Tagung für Design und Philosophie „Design
and Digitization“

Der Begriff Digitalisierung bezeichnet den vielfältigen Wandel, der durch die Nutzung digitaler Technik erfolgt. Digitalisierung sorgt für einen tiefgreifenden Wandel in der Gesellschaft. Es ist von einer digitalen Transformation oder gar von einer digitalen Revolution die Rede. Digitalisierung steht bei vielen für die Chance auf mehr Lebensqualität, den wirtschaftlichen Aufschwung und Wohlstand. Andere wiederum befürchten deren negative Effekte wie digitale Kontrolle, Angreifbarkeit, Datenschutzprobleme und Arbeitslosigkeit. Dabei scheint es, dass der Erfolg der Digitalisierung zum großen Teil vom Design abhängig ist. Denn Design gestaltet nicht nur Produkte, die die digitale Technik anwendet, sondern auch die Kommunikationsprozesse selbst, die neben den technischen Fragen auch soziale Aspekte mit beinhalten.

ART & CONTEMPORARY ME: UMĚLECKÉ DÍLO JAKO MÉDIUM UTVÁŘEJÍCÍ EVROPSKOU IDENTITU

Mezinárodní projekt ArtCoMe je zaměřen na silnou a jedinečnou zkušenost jednotlivce s uměleckými díly. Tuto zkušenost primárně zprostředkovává společná tvůrčí činnost publika s odborníky, narušující hranici mezi tzv. laickým a profesionálním uměním. Projekt zahrnuje mezinárodní vzdělávací program pro studenty a jejich mentory, putovní výstavu Rozlomená doba. Avantgardy ve Střední Evropě, odbornou publikaci a národní vzdělávací programy. Na jeho počátku stojí mezinárodní odborná konference Zrod soudobého Středoevropana. ArtCoMe tak tvoří jednu část a perspektivu rozsáhlejšího projektu, který se soustřeďuje na sociální, politické a kulturní změny závěrečného desetiletí Rakouska-Uherska a prvního desetiletí jeho nástupnických států slavicích v roce 2018 Evropský rok kulturního dědictví.

Až do roku 2020 budou probíhat nejen zajímavé doprovodné programy v jednotlivých muzeích, ale také mezinárodní edukační program, který propojí středoškolské studenty z Olomouce, Krakova, Bratislavy a Pécsu.

Úspěch v dotačním programu Kreativní Evropy je pro nás motivací a samotná edukační část projektu především velkou výzvou. Pokud máte zájem průběh projektu sledovat, budeme rádi, když nás podpoříte na našich sociálních sítích.

<https://www.facebook.com/artcomeproject/>

<https://www.instagram.com/artcomemuo/>

[https://www.youtube.com/channel/](https://www.youtube.com/channel/UCcVZ8xyfMx3w_gxZM0VoPng)

UCcVZ8xyfMx3w_gxZM0VoPng

Terezie Čermáková

*Mgr. Terezie Čermáková působí jako
edukátorka v Muzeu umění Olomouc.*

STIPENDISTÉ PROGRAMU PRO NADANÉ ŽÁKY ZUŠ MENART SE SETKALI V PRAZE

Přední osobnosti české umělecké scény – dirigent Tomáš Netopil, operní pěvkyně Kateřina Kněžíková, klavírista Ivo Kahánek, skladatelka a klavíristka Beata Hlavenková, zpěvačka Lenka Nová, violoncellistka Terezie Kovalová a výtvarní umělci Maxim Velčovský, Petr Nikl a Milan Cais se potkali se svými stipendisty ze základních uměleckých škol a jejich učiteli 3. listopadu 2018 v Praze na dalším pracovním setkání v rámci projektu MenART. Roční stipendijní program Nadačního fondu Magdaleny Kožené má za cíl podpořit vyhledávání a rozvoj mladých talentů a inspirovat jejich učitele. V letošním roce se devět uznávaných a úspěšných umělců v nebyvalém rozsahu podělí o své zkušenosti a budou i zasvěcenými rádci při dalším uměleckém směřování přes sta žáků a jejich pedagogů hudebních i výtvarných oborů základních uměleckých škol z celé České republiky.

Všichni umělci s vděčností vzpomínají na přístup a vedení, kterých se jim dostalo v útlém věku od jejich kantorů. Přístup učitele i rady sdílené staršími profesionály patří dle jejich slov mezi důležité faktory na osobní umělecké cestě každého z nich. Stipendijního programu se vždy účastní vybraný žák ZUŠ společně se svým pedagogem. „*Chceme propojovat uměleckou praxi a vzdělávání, inspirovat výměnu zkušeností a usilovat o nastínění cesty moderních způsobů uměleckého vzdělávání,*“ vysvětluje Dana Syrová, která program vede.

Milan Cais na akci stipendijního programu mentoringu uměleckého vzdělávání, foto archiv MenArt

S projektem MenART tak rozšířil Nadační fond Magdaleny Kožené své aktivity na podporu činnosti základních uměleckých škol a uměleckého vzdělávání u nás. Dalším významným projektem fondu je celostátní happening ZUŠ Open, do kterého se v letošním roce zapojilo na 400 škol z celé České republiky.

Výstupy prvního ročníku stipendijního programu MenART budou samostatně prezentovány v rámci Národního festivalu Smetanova Litomyšl 22. června 2019 včetně výtvarné sekce. Významným partnerem je již druhým rokem MHF Pražské jaro, které stipendisty MenART v příštím roce představí v oficiálním programu festivalu symbolicky v den ZUŠ Open 31. 5. 2019.

Detailní informace jsou k dispozici na www.menart.cz nebo www.nfkozena.cz

Stipendijní program MenART je realizován díky podpoře společnosti RSJ

Hostitelem a partnerem úvodního soustředění je Letní hudební akademie Kroměříž.

Partnerské instituce: HAMU, UMPRUM

MEN *art*

STIPENDIJNÍ PROGRAM
MENTORINGU UMĚLECKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Kateřina Kněžíková na akci stipendijního programu mentoringu uměleckého vzdělávání, dole logo projektu; foto archiv MenArt

Spolupracující instituce – MHF Pražské Jaro, Národní festival Smetanova Litomyšl, AZUŠ, Národní institut pro další vzdělávání, ZUŠ Kroměříž, mediální partner: Harmonie, Český rozhlas

Silvie Marková

*Silvie Marková je jednatelkou společnosti
Smart Communication, s.r.o.*

NEWSLETTER DIDACTICA VIVA: PODZIM 2018

Vyšlo třetí číslo Newsletteru Didactica viva, které přineslo mimo jiné informace k 8. oborovědidaktické konferenci.

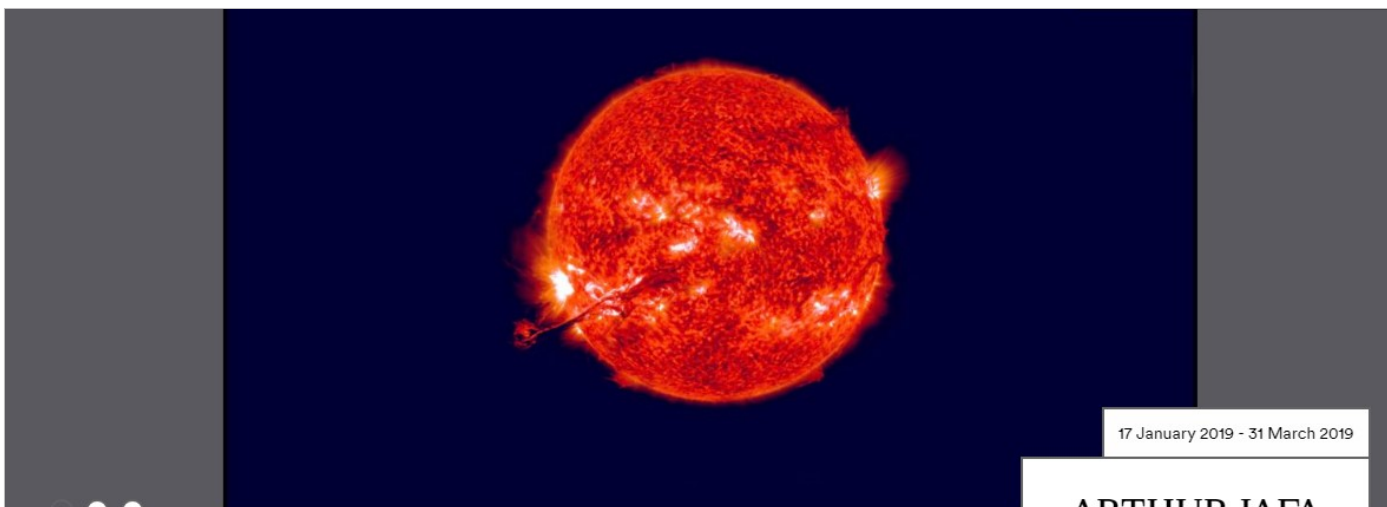
Didactica viva |||||

Newsletter Didactica viva: podzim 2018

NÁRODNÍ GALERIE
PRAHA

Galerie Rudolfinum

17 January 2019 - 31 March 2019

ARTHUR Jafa

Arthur Jafa: A Series of Utterly Improbable, Yet Extraordinary Renditions (featuring Ming Smith; Frida Orupabo and Missylanyus)

GALERIE VÝTVARNÉHO UMĚNÍ
V OSTRAVĚ

GVUO

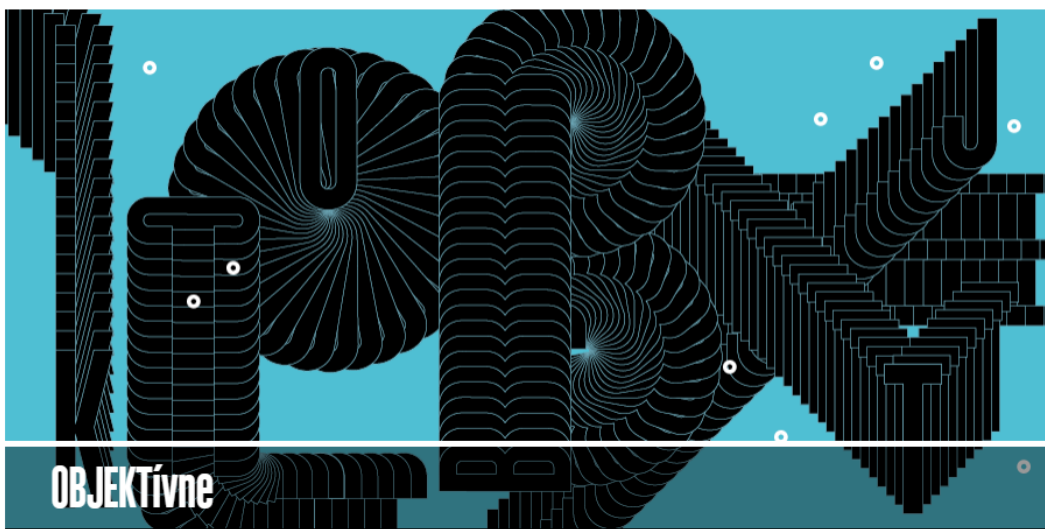
26. 9. – 6. 1. 2019 Černá země? Mýtus a realita

KHB

Kunsthalle
Bratislava

Nám. SNP 12, Bratislava
Pon: 12:00 - 19:00
Uto: zatvorené
Str: 13:00 - 20:00
Štv - Ned: 12:00 - 19:00

ARTBASE

Hlavným zámerom výstavy je predovšetkým konfrontovať a podporiť súčasnú podobu objektu (objektov či inštalácií) ako osobitého spôsobu myslenia v priestore a preferovať nefiguratívny jazyk foriem, tvarov a ich významových kontextov.

Vernisáž:

29. november 2018
od 18:00 do 20:00 hod.

Trvanie:

30. november 2018 – 24. február 2019

Miesto:

1. poschodie KHB

Kurátor: Vladimír Beskid

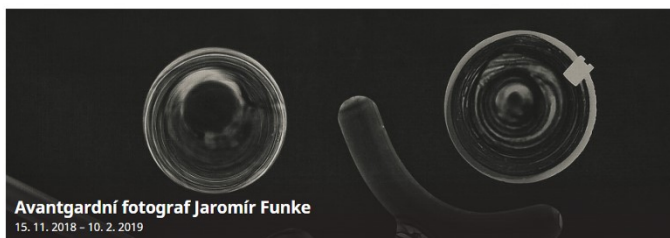
Vystavujúci autori a autorky: Jiří Černický (CZ), Viktor Frešo (SK), Krištof Kintera (CZ), Dominik Lang (CZ), Marek Kvetan (SK), Denisa Lehocká (SK), Roman Ondak (SK), Pavla Sceranková (SK/CZ), Tomáš Vaněk (CZ)

Hostia: Peter Rónai (SK), Jiří Kovanda (CZ)

Years of Disarray 1908–1928

Rozlomená doba 1908–1928

Avantgardní fotograf Jaromír Funke
15. 11. 2018 – 10. 2. 2019

Rozlomená doba 1908–1928 | Avantgardy ve střední Evropě

21. 9. 2018 - 27. 1. 2019

VLADIMÍR KOKOLIA

TO NEZBYTNÉ Z KOKOLII

VLADIMÍR KOKOLIA / TO NEZBYTNÉ Z KOKOLII

17.10.2018 - 12.01.2019

Fait Gallery, Ve Vaňkovce 2, Brno

Vernisáž: 17. 10. 2018 v 19:00

Kurátor: Miroslav Ambroz

Ji.hlava

24. - 29. 10. 2019

23. Mezinárodní festival
dokumentárních filmů

VÝSTAVA

Česko-slovenská / Slovensko-česká výstava

Jak se zpočátku nereálný projekt Československa stal skutečností, která ovlivnila životy milionů obyvatel nového státu? Česko-slovenská / Slovensko-česká výstava je společným projektem Národního muzea a Slovenského národního múzea u příležitosti výročí 100 let od založení Československa.

Historická budova Národního muzea, Václavské náměstí 68, Praha 1

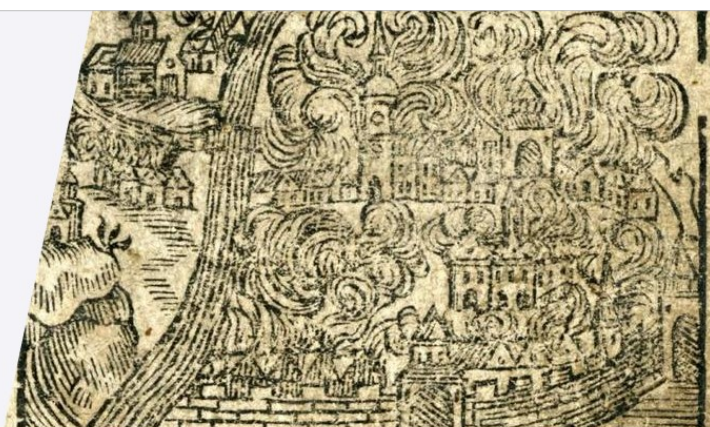
VÝSTAVA

14. 11. 2017 – 31. 12. 2018

Poslechněte, co se v pravdě stalo...

Východní Čechy v kramářské písni. Virtuální výstava.

Najdete ji na [Špalíčku](#).

Prohlédněte si první virtuální výstavu kramářských tisků. Seznamte se s dodnes existujícími svědky starých událostí, které bavily, děsily nebo vedly k zamyšlení vaše předky.

Základní umělecká škola Krnov
Městské informační a kulturní středisko Krnov
mikcs

Peníze *nebo* život

výstava prací dětí výtvarného oboru
Flemmichova vila, Hlubčická 20, Krnov
host výstavy Městská umělecká škola
a výtvarný ateliér Do góry nogami
Mińsk Mazowiecki, Polsko
výstava potrvá od 17. listopadu 2018 do 13. ledna 2019
otevřeno denně od 8,00 do 18,00 hodin kromě pondělí

OHLÉDNUTÍ ZA PROBĚHLÝMI AKCEMI

VÝROČNÍ VĚDECKÁ KONFERENCE
MEZINÁRODNÍ UČINKUJÍCÍ A EXPERTI

INTERKULTURNÍ PERSPEKTIVY STUDENTŮ
DOKTORSKÝCH PROGRAMŮ A JEJICH PŘÍPRAVA
SE ZAMĚŘENÍM NA MEZIOBOROVOU PESTROST

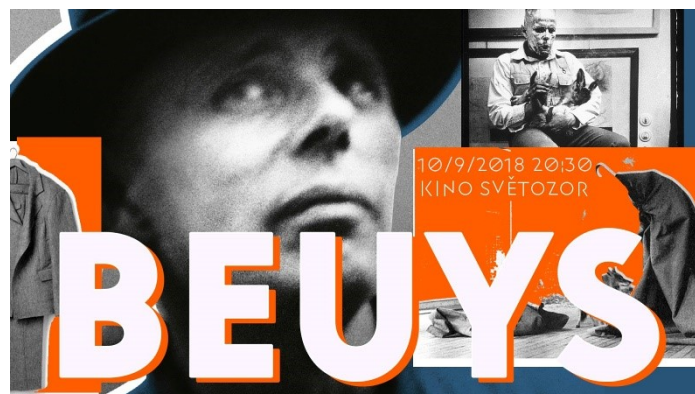
REGISTRACE OTEVŘENY OD 30/06/2018
WORKSHOPY - SPECIÁLNÍ HOSTE - PŘÁTELSKÁ ATMOSFÉRA
INDEXOVANÝ SBORNÍK - POSTEROVÉ PREZENTACE

7. - 8. LISTOPADU 2018

BEZ POPLATKU - ZDARMA
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
ČESKÁ REPUBLIKA

WEB
www.SCUP.cz
KLIKNI PRO VÍCE INFORMACÍ

PARTNERI
bezpečí UČITEL21
STUDENSKÁ KONFERENCE PEDAGOGICKÉ FAKULTY V OLOMOUCI
WWW.SCUP.CZ - BEZ POPLATKU - DATUM KONANÍ 07/11 - 08/11/2018 ČESKÁ REPUBLIKA

PAF Olomouc 6–9.12.2018

InSEA is an international community dedicated to advocacy, networking and the advancement of research in art education. InSEA believes that the theory and practice of arts education must be underpinned by a strong research evidential base. The Board support members of InSEA to promote cross-cultural and multi-cultural research in art education and related fields. To facilitate interaction and information exchange between InSEA members engaged in research, we would like your help identifying current art education research projects and significant publication. Our intermediate goal is to develop a database that showcases art education research projects around the world that are ongoing or completed after 2006. Publications or websites in various languages are welcomed as long as an English abstract of the article or website is provided. Larger scale collaborative research, theory and practice based projects are particularly welcomed.

InSEA je mezinárodní komunitou zaměřující se na podporu výzkumu ve výtvarné výchově a sdružování odborníků. Je přesvědčena, že teorie a praxe výtvarné výchovy se musí opírat o silnou bázi výzkumných šetření. Usiluje o udržování mezikulturního a multikulturního výzkumu ve výtvarné výchově a souvisejících oborech. Cílem je usnadnit interakci členů organizace InSEA a výměnu informací mezi všemi, kdo se zabývají výzkumem. Cílem je rovněž identifikace aktuálních výzkumných projektů ve výtvarné výchově a současných významných publikací. Jedním z úkolů InSEA je vytvořit databázi, která eviduje výzkumné projekty ve výtvarné výchově na celém světě, které v současné době probíhají nebo byly dokončeny po roce 2006. Vítány jsou publikace a webové stránky v různých jazycích za předpokladu, že obsahují anotaci článku nebo webovou stránku v angličtině. Obzvláště žádanými jsou rozsáhlé kolektivní výzkumy a projekty vycházející z teorie a praxe oboru.

Výzva k zasílání informací a pozvánek do Listů České sekce INSEA

Listy České sekce INSEA jsou v elektronické podobě volně distribuovány všem členům spolku. Čtenáři z řad členů České sekce INSEA a široké odborné veřejnosti se mohou těšit na zprávy o činnosti výboru, o dění v INSEA ve světové a regionální perspektivě, ale i o širším oborovém dění. Zveřejňujeme zprávy o plánovaných i uskutečněných konferencích, výzvy k publikování, anotace nově vydaných metodických a odborných publikací nebo informace o akcích různých oborových subjektů. Zájemci mohou redakci zasílat informace týkající se těchto okruhů:

- pozvánky (na konference a další oborové akce, na vzdělávací semináře, na edukační programy k výstavám),
- zprávy (z konferencí, kolokvií, seminářů),
- anotace nových knih a aktuálně vydávaných časopisů z oblasti expresivních oborů v čele s výtvarnou výchovou, pedagogických věd včetně muzejní pedagogiky, školství a dalších příbuzných oborů,
- náměty na činnost České sekce INSEA a jejího výboru, návrhy témat vzdělávacích akcí pro pedagogy, podněty z praxe, diskusní příspěvky.

Poznámka editorky: Redakce si vyhrazuje právo na krácení či jinou úpravu zaslaných příspěvků. Informace průběžně zasílejte na e-mail insea@post.cz.

Sídlo a korespondenční adresa České sekce INSEA, z. s.

Česká sekce INSEA, z. s.
Univerzitní 3–5
779 00 Olomouc
insea@post.cz

LISTY ČESKÉ SEKCE INSEA

Listy České sekce INSEA plní funkci oborového informačního zdroje a jsou diskusním bulletinem členů zapsaného spolku Česká sekce INSEA (International Society for Education through Art / Mezinárodní organizace pro výchovu uměním). Listy původně vycházely v letech 1995–1998 jako neperiodický občasník (bylo vydáno celkem 5 čísel ve čtyřech ročnících) a na tuto tradici navázal v roce 2016 pátý ročník obnoveného periodika. Listy vycházejí dvakrát ročně jako neregistrované periodikum pro potřeby spolku a odborné veřejnosti. Toto číslo vychází 21. 12. 2018.

Vydává Česká sekce INSEA, z. s., Univerzitní 3–5, 779 00 Olomouc

Redakce: Petra Šobáňová, Václava Zamazalová

Autor grafického návrhu: Jakub Konečný

Sazba: redakce

Korektury: Václava Zamazalová

www.insea.cz

<https://www.facebook.com/ceskasekceINSEA/>